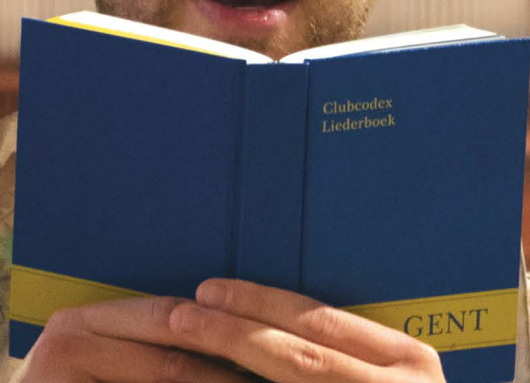

HABEMUS CODICEM

scharmpoet

Jaargang 44 // #599 / 19 NOVEMBER 2018 // tweeweekelijks tijdens het academiejahr

SILENTIUM

COLOFON

Oplage

4000 exemplaren op gerecycleerd papier,
gratis verspreid in alle faculteiten, resto's en homes
van de UGent. Verschijnt tweewekelijks tijdens het
academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever

Pieterjan Schepens
Hoveniersberg 24, 9000 Gent

Druk

Cartim
Jan Samijnstraat 11, 9050 Gent

Hoofredacteur

Pieterjan Schepens

Chef Eindredactie

Luna Nys

Coördinator

Elena De Bacquer

Chef Cultuur

Nicky Vandeghinste

Chef Reclame & PR

Timme Craeye

Chef Wetenschap

Daan Van Cauwenberge

Chef Lay-out

Arthur Jacobs

Chef IT

Wout Vierbergen

Redacteurs

Elise "Peter Singer" Maes, Nicky "Marquis de Sade"
Vandeghinste, Selin "Rosa Luxembourg" Bakistanli,
Luna "Demokritos" Nys, Vincence "Jean Jacques
Rousseau" De Gols, Katrien "Voltaire" Vandenbroeck,
Pieterjan "Sanctus Thomas Aquinas doctor angelicus et
doctor communis" Schepens, Keanu "Noam Chomsky"
Colpaert, Elena "Karl Pilkington" De Bacquer, Emilie
"Ayn Rand" Devreese, Wout "Ludwig Wittgenstein 1"
Vierbergen

Medewerkers

Mathias "Steven Pinker" Stichelbaut, Nathan "Karl
Schmitt" Laroy, Mingtje "Confucius" Wang, Lieselotte
"Simone de Beauvoir" Vandeputte, Ella "Hannah
Arendt" Roose, Vital "Lao Tze" Van Achte, Dries "Dries
Van Langenhove" Boltronck, Nathan "Jorden Peterson"
Pelgrims, Bert "Albert Camus" Selleslagh

Illustraties

Robbe "René Descartes" Strybol, Emilie Devreese,
Vincence De Gols, Katrien Vandenbroeck, Bert
Selleslagh

Foto's

Daan "Othman El Hammouchi" Van Cauwenberge,
Shauni "Gilles Deleuze" De Gussem, Emiel "Erasmus"
Lenaert, Universiteitsmuseum, Nicky Vandeghinste,
Wout Vierbergen, Vincence De Gols

Eindredactie

Elise Maes, Nicky Vandeghinste, Selin Bakistanli, Luna
Nys, Vincence De Gols, Katrien Vandenbroeck, Pieterjan
Schepens, Keanu Colpaert, Elena De Bacquer, Luna
Nys, Emilie Devreese, Wout Vierbergen, Nathan Laroy,
Lieselotte Vandeputte, Ella Roose, Dries Boltronck,
Nathan Pelgrims, Daan Van Cauwenberge, Shauni De
Gussem, Antoon "Mr. Peanutbutter" Van Ryckeghem,
Timme "Michel Foucault" Craeye, Arthur "Karl Marx"
Jacobs, Vital Van Achte

Cover

Thomas "Plato" De Paepe

Identiteitsfraude

door Pieterjan Schepens

Ik citeer *Het Laatste Nieuws*, editie van
maandag 12 november 2018:

*"Gentse preses studeert niet eens aan
unie, maar doet vijf jaar alsof"*

Voorpaginanieuws! De trommels der
verontwaardiging roffelen, de student
is decadent, hij studeert niet en als hij
al studeert, haalt hij zijn bachelor op vijf
jaar en niet op drie. Straks doet hij nog
alsof hij vijf jaar studeert en niet drie!

Wij waren van plan
het verhaal over de stoute
praeses in *The Schamper
Times* (p. 15) te brengen.
Toegegeven een rubriek
over studentenvertegen-
woordigers, maar waar
anders moesten we het
nieuws kwijt? Best wel
lachen, praeses zijn en

niet studeren, maar een rubriek met
geroddeld hebben we niet meer sinds
onze *Achterklap* gesneuveld is. De
stuvers hadden het dus met wat minder
inkt moeten stellen. Bonus: toen we
onze stuvrrubriek - voorheen *Le
monde stuveresque* - deze zomer wouden
rebranden, hebben we even de naam
Het Saaiste Nieuws overwogen. Nooit

hadden we durven bevroeden hoe innig
de band met *Het Laatste Nieuws* wel
niet zou blijken.

Zou het ongenereus zijn van
mij om te vermelden dat "Slechts
helft studenten haalt binnen vijf
jaar bachelordiploma" niet op de
HLN-voorpagina is gekomen? Jazeker!
Onze Chemicapraeses voorziet ons
immers van een belangrijk argument

“

Straks doet hij
nog alsof hij vijf
jaar studeert
en niet drie!

pro de invoering van
vingerafdrukken op
identiteitskaarten. Die
zou immers helpen
in de strijd tegen
identiteitsfraude. En dat
willen we uiteraard niet,
dat Chemicapraeses ons
zomaar kunnen bedotten
met hun identiteit. Een

eenvoudig vingerafdrukje, en wanneer
het scansysteem aan de ingang van de
universiteitsgebouwen luid *BIEP* zegt,
weten we allemaal wat voor stouterik
onze Chemicapraeses wel niet is. En
dan kunnen alle studenten weer rustig
verdergaan met studeren, voor zij die
het op drie jaar doen, en met drinken,
voor zij die het op vijf jaar doen.

Onderwijs

- 4 Kort en Just UGent Things
- 5 Verenigingsvriendjes
- 6 Studentencodex
- 9 Column
- 10 UGent-Museum
- 12 WOI aan de UGent
- 15 The Schamper Times
- 16 Internationaal: Hongarije
- 18 Streek van de week: De Peerdevisschers

Wetenschap

- Wetenschapskort 22
- Dr. Schamperstein 23
- Schamperlab: vingerafdrukken 24
- Hans Schnitzler over technologie 26
- Jean-Paul Van Bendegem 28

Cultuur

- 30 Cultuuragenda
- 31 Poëzie
- 32 Gay culture in Gent
- 35 Heholebiclub
- 37 Recensie: Fantastische Beesten

Satire

- De Liegende Reporter 38
- Strip & Liegende Stagiair 39

Die gekke **Ouwezak** (cantus Geografica, 23/11) met zijn witte baard en helpers vol roetvegen zijn terug na een jaartje luilekkeren aan de Spaanse kust. Sinterklaas kapoentje, wat leg jij dit jaar in mijn schoentje?

Misschien vraag ik wel nieuwe sportschoenen, want die zijn gedrenkt in jenever na de **Jeneverloop** (VLK en VTK, 19/11 en LILA, 20/11). Zonder sportschoenen een **Minivoetbal 1/16 finale** (IFK, 26/11) winnen, dat zal iets te uitdagend zijn. Of zou ik toch gaan voor een zonnebril? Mijn pokerface op de **Pokeravonden** (Filologica, 19/11; VEK, 20/11 en Geologica, 28/11) kon wel een upgrade gebruiken. Of nee, ik vraag lekker-warme handschoenen! Die ben ik namelijk vergeten op de **Schaats TD** (VGK en HILOK, 21/11). Een nieuwe trui is ook een optie. Al die **Spaghettiaavonden** (Veto, 19/11; Politeia, 22/11 en Wase, 5/12) en **Dessertenavonden** (GUK, 20/11) lieten een blijvende indruk achter als kunstzinnige motiefjes.

Zou ik alcohol durven vragen aan de goedheilige man? Er zijn wel enkele excellente **whisky's** (VRG, 20/11) of **longdrinks** (Lombrosiana, 20/11) die niet

zouden misstaan naast mijn quasi lege fles Bacardi en de goedkoopste gin die ik in de AH vond. Ach, dat vormt vast geen probleem! Oude mannen met baarden houden van alcohol, zo bewijst ook de **proffentap** (Dentalia, 21/11)!

Iets uit de entertainmentafdeling staat ook hoog aangeschreven op de verlanglijstjes, niet? Zou het GUSO een cd uitbrengen met hun **Najaarsconcert** (GUSO, 30/11)? Mijn zangstem zou in ieder geval een mooie aanvulling zijn, dat hebben ze me verteld op die **Zangavond** (Moeder Lies, 28/11) even terug. Een klassiek concerto, een heavy metal meeting of een **Rocknight** (GBK, 22/11), mijn stem kan alles aan.

Mijn hersenmassa, dat is een ander verhaal. Zoveel om uit te kiezen, en dan liet ik de Dreamlandfolders nog links liggen. Wat doe ik met alle inspiratie die ik heb opgedaan op de **Upperdare M/V/X** (VG, 21/11)? Zucht, te veel keuzestress, ik kan het niet meer aan. Sinterklaas kapoentje, weet je wat? Leg het allemaal maar in mijn schoentje.

Just UGent things: Belvédère

door Selin Bakistanli

Halleluja, de werken aan de buitenkant van de Boekentoren zijn eindelijk rond! Wie had gedacht dat de prachtige belvédère (voor de leken: de top van de toren), met die mooie ramen, ooit nog te bewonderen zou zijn? Die belvédère werd tijdens de Duitse bezetting trouwens gebruikt als observatiepost. Na de oorlog, toen de schade werd opgemeten, stelde men een waterlek vast in de ruimte. Nadat de Duitsers zich gewonnen gaven in een *gentleman's agreement* met de Britten, en dus Gent veilig zouden mogen verlaten, was Duits

bevelhebber **Daser** niet zo tevreden. Om te vermijden dat de geallieerden de observatiepost zouden overnemen, wilden de Duitsers de bovenste verdiepingen van de Boekentoren laten ontploffen. Een *dedicated* bibliothecaris praatte echter op hen in, waardoor de Duitsers 'gewoon' het kanon in de belvédère hebben laten ontploffen, wat uiteindelijk zorgde voor een lek, die tot de recente renovaties nog voor kopzorgen zorgde. Oftewel: denk twee keer na voor je een Duister boosmaakt.

DOOR PIETER MORLION

Verenigingsvriendjes CenEka, IEEE en PKarus

door Vital Van Achte

illustratie door Bert Selleslagh

Studentenverenigingen liggen al eens snel in de clinch, maar het mag het ook eerlijk gezegd worden als dat niet zo is. Zo vonden we drie verenigingen die het best goed met elkaar kunnen vinden. Echte boezemvrienden zelfs. CenEka, IEEE en PKarus.

DE RELATIE

De richting ingenieurswetenschappen aan de UGent is een uniek fenomeen, en dat zeggen we niet enkel omdat ingenieurs unieke sneeuwvlokjes zijn. Zo zijn er bijvoorbeeld ook meer dan twintig masteropleidingen, en over al deze opleidingen heerst er een grote almachtige vereniging die iedereen wel kent: de **Vlaamse Technische Kring (VTK)**. Maar wat niet iedereen weet, is dat hiernaast ook nog andere verenigingen bestaan. Zo is er **CenEka** voor de studenten burgerlijk ingenieur in de computerwetenschappen en elektrotechniek, **PKarus** voor de jonge ingenieurs werktuigkunde en elektrotechniek en **IEEE** voor de elektrotechniekers, werktuigkundigen, computerwetenschappers en een paar hogeschoolstudenten elektromechanica (maar die zijn in de minderheid).

De aandachtige lezer vraagt zich nu af of zij niet allemaal in dezelfde vijver vissen (op die HoGenters na, uiteraard). Het antwoord daarop is 'ja'. Maar

zoals **Dennis Maes**, voorzitter van CenEka, zegt: "We zitten allemaal in dezelfde vijver te vissen, maar op andere vissen." Zo organiseert PKarus spoedcursussen automechanica om de praktijk-

“

We zitten allemaal in
dezelfde vijver te vissen,
maar op andere vissen

ervaringen voor werktuigkundigen te verbeteren. CenEka gaat dan weer een avond over *blockchain* praten en de leden van IEEE willen een auto maken.

HOE HET BEGON

Deze drie verenigingen zijn eigenlijk maar sinds kort boezemvrienden. Sinds vorig jaar organiseren ze samen een *job fair* genaamd EMECS (ElectroMechanics, Electronics and Computer Sciences). Het is een mengeling tussen een *job fair*, een netwerkevenement en een *technology conference*. Dit was zo'n groot succes dat

ze besloten hebben om er dit jaar nog een te organiseren.

Zelfs de manier van samenwerken is ongeëvenaard en heeft als doel de relatie te versterken. Zo worden in elke vereniging twee vaste leden aangesteld om zich volledig bezig te houden met de organisatie. Door deze werking staan de bedrijven nu al in een rijtje aan te schuiven om er aanwezig te mogen zijn. Natuurlijk moet er altijd wat opwinding zitten in een relatie. Hiervoor houden ze een onderlinge competitie om de meeste leden te lokken. **Laurens Wauters**, voorzitter van PKarus, zegt teleurgesteld: "Vorig jaar waren er van elke vereniging exact 33 leden."

TOEKOMSTPLANNEN?

PKarus zou graag nog meer evenementen organiseren. CenEka ziet het groter en zou graag meer leden aantrekken. En IEEE? **Tijl Jooris**, voorzitter van IEEE, zegt er het zijne over: "Een technofuif zou wel ontzettend leuk zijn."

De codex gedecodeerd

door Wout Vierbergen en Nicky Vandeghinste; illustratie door Katrien Vandenbroeck

In de zakken van de kieren van de leden van Gentse studentenverenigingen hangt vaak een plakkerig blauw boekje: de Gentse studentencodex. Dit liederboek slepen ze mee naar menig cantus om toch maar met hun zatte botten hun tekst nooit kwijt te zijn.

GENT (P. 392)

Net als achter de liederen in de codex die vele studenten wekelijks zingen, zit er achter de Gentse codex ook een heuse geschiedenis. Tot in 1993 heeft het SeniorenKonvent Ghendt (SK) zijn eigen codex gehad (kleine noot: konventen zijn overkoepelende organisaties die studentenkringen of -clubs van een bepaalde soort met elkaar verbinden). Zo verenigt het SeniorenKonvent de streek-, café- en hogeschoolclubs, het FaculteitenKonvent (FK) 29 opleidingsgebonden studentenkringen, en is het Home Konvent (HK) de overkoepelende organisatie boven de individuele homes. "In '93 had het SK het financieel moeilijk waardoor ze problemen hadden met het uitgeven van een nieuwe druk", vertelt **Jern Vermeiren** van Studentikoos Centrum Ghent (SC Ghendt). "De toenmalige Senior Seniorum (voorzitter, *red.*) van het SK heeft toen contact gezocht met het KVHV. Op dat moment heeft het KVHV de Leuvense codex overgenomen met een aantal aanpassingen en 'vergentsingen'. Zo werden de Gentse clublieders erin geplaatst in plaats van de Leuvense en kreeg de codex de blauwe kft die op dat moment al gangbaar was in Gent." Dit is volgens Vermeiren steeds een doorn in het oog geweest van oude Gentse studenten. "Bij SC Ghendt merkten we dat op oud-ledenactiviteiten, zeker de laatste jaren (een eeuwigheid geleden, *red.*), net voordat ik Senior Seniorum geworden ben. Ook was het zeer lastig om aan Leuven te vragen om wijzigingen door te voeren. Dat was altijd een heel gedoe. Op dat moment is er een

werkgroep opgericht om na te gaan wat de mogelijkheden waren om Gent zijn eigen codex terug te geven. Een identiteit los van de Leuvense groene codex waar wij een kopie van kregen." Daaruit is SC Ghendt ontstaan.

STUDENTENLIED (P. 132)

Studentikoos Centrum Ghendt kende zijn oorsprong dus in een identiteitscrisis van Gentse studenten die het heft, hun codex, weer in eigen handen wouden nemen. Maar veel meer dan dat

“

**Ik denk dat studenten
nuchter genoeg zijn**

weten studenten niet over SC Ghendt, de organisatie die sinds 2013 de Gentse codex samenstelt en uitgeeft. Zelfs de konventsvoorzitters van het Home Konvent en het Faculteitenkonvent, twee van de drie konventen, die zeer nauw betrokken zijn bij de codex en al het gebeuren errond, blijven ons een duidelijk antwoord verschuldigd op de vraag wie SC Ghendt is of wat ze doen. Het derde konvent, het SK, blijkt een iets duidelijkere notie te hebben van wat SC Ghendt is. "Hoe de codex nu gemaakt en uitgegeven wordt is absoluut niet transparant, maar op dit moment heb ik toch nog nooit klachten gehad van het HK daarover. Wij hebben daar op dit moment niet zo'n problemen mee, maar je kunt het niet transparent noemen. Er is weinig communicatie over wat er in de codex staat", vertelt **Jessie**

Hanssen, voorzitter van HK. **Julien Marbaix**, voorzitter van het FK, sluit hierbij aan: "Ik had eerder dit jaar op de Vergadering der Konventsvoorzitters (VKV) aangehaald dat het handig kan zijn om de codex terug onder de studentenpopulatie te brengen. De codex is een belangrijk deel van het studentenleven, voornamelijk dan voor kringen en clubs van het HK, FK en SK. Ik wil absoluut vermijden dat we eindigen zoals Leuven, waar er een oude zak is die instaat voor het uitgeven van de codex. We willen als studenten heel makkelijk aanpassingen kunnen doen en nog steeds onze zeg hebben over onze codex." Ook voor Hanssen zou meer communicatie over wat er wel en niet in de codex komt interessant zijn. "Dit kan niet via e-mail gebeuren, dat is een beetje te veel eenrichtingsverkeer."

Volgens sommige geruchten heeft het SK reeds besloten om de editie van 2020 uit te brengen onder het SK. Volgens het SK en SC Ghendt zelf is dat absoluut niet waar. "Dat is een gerucht dat wel een paar keer de ronde deed, maar daar is nooit iets concreet van gekomen. Ik denk niet dat dat de bedoeling is", aldus **Xeno De Vriendt**, huidig Senior Seniorum van het SK.

TESTAMENT VAN EEN OUD-STUDENT (P. 142)

Jern Vermeiren, ooit Senior Seniorum van het SK en ondertussen al tien jaar werkmens, was samen met drie anderen de drijvende kracht achter het opzetten van de codex: "We hebben de eerste druk opgericht met middelen die ons geschonken zijn door oud-leden van het

SK.” Ondertussen draait het Studentikoos Centrum Ghendt nog steeds met de oorspronkelijke groep. “Er is wel enorm veel hulp en invloeden van de huidige generatie studenten”, vult **Stéphanie Burick**, voorzitter van SC Ghendt en ondertussen ook al werkmens, aan.

De codex kost tien euro, waarvan er een euro naar het Kinderkankerfonds gaat. De druk van de codex zelf zou zo’n zes euro kosten. De resterende drie euro zou terug gaan naar de student. Dat is weliswaar wat de ronde doet, maar niemand schijnt te weten waar dat geld precies naartoe gaat, of op welke manier dat terug naar het studentenleven vloeit. “We moeten sowieso een marge houden om de volgende druk van de codex te kunnen bekostigen”, ligt Jern toe. “Als we niet kunnen voorzien in de tweede druk, hebben we dezelfde problemen die het SK in ‘93 heeft gehad en moeten we binnen dit en vijf jaar terug naar het KVHV stappen om aan hen te vragen

om weer een codex uit te geven onder hun naam.” Verder vertelt Stephanie over enkele zijprojecten: “We hebben een West-Vlaamse codex uitgebracht en we zijn bezig met een partiturenboek samen te stellen. Allemaal projecten voor studenten, maar ook die kosten geld.”

POLLY-WOLLY-DOODLE (P. 332)

De liederen die in de codex staan zijn vaak eeuwenoud en geven dus uiting aan een andere tijdsgeschiedenis dan die waarin we nu in leven. Zowel het meer subtielere seksisme als een kolonialistisch perspectief kan je er wel in terugvinden. Het seksisme gaat van een student die wel eens naar een meisje pinkt in *Student zijn*, naar Anne-Marieken die slaag krijgt en de groepsverkrachting in *Drie vrienden*. Het meest flagrante voorbeeld van racisme is de zin “*And I jumped upon a nigger for I thought he was a hoss*” in *Polly-Wolly-doodle*, dat dateert uit 1880. Men zou zich kunnen afvragen of zoiets

nog in een liedjesboek moet, nu we bijna universeel akkoord gaan dat het zesde woord daarvan gewoon niet in de mond hoort genomen te worden. Jern en Stephanie van SC Ghendt vertellen ons dat zoiets volgens hen in zijn historische context moet gezien worden. Stephanie: “Ik denk dat studenten ook wel nuchter (*pun not intended, red.*) genoeg zijn om die liederen in hun historische context te plaatsen. Ik denk dat ze die link wel kunnen leggen en daar niet iets racistisch van gaan maken.” Volgens Vermeiren zou het eruit halen van bepaalde liederen zelfs censuur zijn. “Is dat niet de slogan van UGent? ‘Durf denken’? Als je durft denken, ga je ook om met de historie van een lied. Wat misschien beter is, is om die liederen te kaderen. Wij kunnen een omkadering schrijven rond bepaalde liederen, en dat dan publiceren via Facebook of de website.” Wanneer een iets of enkele dingen in een lied echter in opspraak

JERN EN STEPHANIE VAN STUDENTIKOOS CENTRUM GHENDT

komen, zou het niet aangepast kunnen worden. “We zetten er de liederen in zoals ze origineel geschreven zijn, zoals ze gepubliceerd zijn op het moment van het schrijven van het lied. Wanneer er voldoende vraag naar is vanuit de clubs, de kringen en de homes om een lied niet meer op te nemen in de codex, dan staan wij daar open voor.” Hier ligt de nadruk op de nood aan voldoende vraag om een lied eruit te halen. “Omdat bepaalde mensen zich daardoor aangesproken voelen liederen bannen, dat vind ik te ver gaan omdat je op dat moment de mensen daar ook niet meer

over laat nadenken.” Ook Julien Marbaix ziet een tweedeling tussen geschiedenis en inhoud. “Het zijn nog de oude gebruiken. Wij kennen die liedjes en we zingen die, maar het is niet dat wij zo zijn. Je ziet dan wel door het verschil in periode dat het toen accepteerbaar was.

“

Ik vind het tijd dat er wordt gebabbeld over de codex

En ja, het toont ook aan dat we daar nu kunnen over praten.”

Maar hij vindt ook dat als iemand een probleem heeft met iets, dan daar aanpassingen aan moeten gebeuren. De praesessen van het SeniorenKonvent en van het Home Konvent beamen dat. “Ik vind dat we niet gewoon kunnen zeggen: ‘We laten het zo, want het is traditie.’ Dat vind ik een flauw excuus. Tijden veranderen, we moeten rekening houden met elkaar. Voor mij is de codex oké, ik voel me niet aangevallen, maar je kunt niet afgaan op het antwoord van een iemand.” Zij zou graag het debat aangaan. “Ik vind dat het tijd is dat er gebabbeld wordt over de codex, in plaats van enkel een tweejaarlijks mailtje te

sturen. En dan zeker ook over de inhoud van bepaalde liederen.” Xeno De Vriendt zegt erover: “Ik vind niet dat we dit na de klacht van een persoon moeten doen, maar als echt verenigingen, kringen en clubs zich daar achter zetten, en zeggen ‘dit kan écht niet’, dan kan daar zeker over gesproken worden.”

PLAK HIER JE CLUBLIED IN (P. 547)

Sinds enkele weken is de nieuwe druk van de Gentse codex, die van 2018, beschikbaar. Volgens SC Ghendt is de Overpoort Bowling en de Canard Bizar uitgerust met deze editie. Eerst werd wel nog de voorraad van de editie van 2016 uitverkocht. Bij het Home Konvent waren door de timing wel enkele problemen, zegt Jessie Hanssen: “Wij hebben een nieuwe club, Mercator, die dus hun clublied voor de eerste keer in de codex heeft staan in de druk van 2018. Zij wilden dus heel graag de nieuwe druk hebben. Ik weet dat die heel hard op zoek waren en de nieuwe versie niet vonden. Overal hebben ze andere excuses gekregen!”. Ze zegt zelf ook contact opgenomen te hebben met SC Ghendt via hun Facebookpagina en een mailtje te hebben gestuurd, maar ze heeft op geen van beide antwoord gekregen.

De favoriete cantusliedjes van studenten

door Nicky Vandeghinste

Xeno De Vriendt (Senior Seniorum SK): Finnegan's wake

Jessie Hanssen (Praeses HK): Jan Klaassen de trompetter

Julien Marbaix (Praeses FK): Swing low sweet chariot

Wannes Slosse (Posenior SK): De fanfare van honger en dorst

Jeroen De Clerck (AC Student Kick-Off):

Testament van een oud-student

Nicolas Vander Eecken (Studentenbeheerder): The wild rover

David Vandorpe (Prosenior WiNA): Cantilena potatoria

Aulikki Lefèvre (Prosenior Filologica): The black velvet band

Ruben Aleksandr (Coördinator Gentse Studentenraad): Loch Lomond

Hier of elders

foto door Daan Van Cauwenberge

tekst door Katrien Vandenbroeck

Je zit aan 't borduurtje van je venster, een tasje thee in je handen, al een tijdje starend naar een jonge kerel. Hij houdt zijn pitbull aan de leiband, wachtend voor een BONGO-winkel.

"Misschien is het de verjaardag van zijn schoonmoeder", denk je.

Mensen zijn hun inkopen aan het doen in jouw straat. Elke dag weer. Elke dag weer. Je vraagt je af waarom.

Ach, kapitalistische samenleving.

Je beeldt je in dat je in een jungle zou leven, een plaats waar je zou moeten strijden om te overleven. Dan zou je wellicht kokosnoten zoeken. Gratis verse kokosnoten die je met volle macht zou openbreken. Misschien zou je zelfs tijgers ontmoeten.

Je vraagt je af of je ooit een tijger hebt gezien. Ja, je herinnert je het nog, die dag als achtjarige in de zoo van Antwerpen.

Je krijgt zin om naar het oerwoud te trekken, BONGO-bonvrij. *Into the wild*. Dan zou je niet meer piekeren over examens die zo ver van je staan. Of over andere dingen die nu allemaal belangrijk lijken. Neen, het enige waaraan je zou moeten denken is hoe je de dag zou kunnen overleven. Je ziet dat wel zitten.

Het is miezerig buiten.

Je ziet een kindje in een plas springen. "Je zou niet in plassen kunnen springen in het oerwoud", denk je. Alhoewel. Hier mag je zelfs niet zomaar plassen. Onnozele wetgeving.

Je zucht.

Je probeert jouw reis te plannen. Je zou een vliegtuig moeten gebruiken om naar het oerwoud te trekken, besef je.

Je ziet Sam (de hond heb je inmiddels 'Sam' genoemd) kwijlend naar de wafel van Bert (de

jongen) kijken. De jongen kijkt terug. Je ziet dat hij een gebaar maakt, dat vraagt of Sam iets van zijn eten zou willen. Sam kwispelt. Zijn baasje legt een vinger omhoog. Sam gaat liggen. Bert geeft hem een stukje wafel. Je vindt het schattig. Sam en Bert zien er gelukkig uit.

Maar waarom gelukkig zijn?

Je kijkt terug naar jouw tas.

Je zou geen thee hebben in het oerwoud, daar ben je wel zeker van. Je bedenkt je hoeveel mensen achter dit drankje staan. De tas: Ikea. Zorgvuldig hef je je kopje op. *Made in China* lees je. Dan heb je nog water. Het water moest koken, dat heb je ook gedaan, slimme mens die je bent. Je gaat naar de keuken. Je kijkt naar de boiler. Weer *made in China*. Godver. Je kijkt naar de pakjes thee. "Vanwaar komen de blaadjes?", vraag je je af. Je bent te lui om dat te onderzoeken.

Je hebt het al begrepen.

Je gaat terug aan het raam zitten.

Bert haalt zijn vinger weer omhoog. Sam gaat liggen. Sam krijgt een kleiner stukje dan voordien. Bert gluurt binnen in de winkel naar zijn vriendin. Haar kan je amper zien, maar je hebt haar toch 'Brenda' genoemd.

Je zou begot niet weten hoeveel dagen je in het oerwoud in leven zou blijven. Tijgers kunnen gevaarlijk zijn.

Brenda komt naar buiten. Sam krijgt een lieflijke aai. Bert krijgt een knuffel en een vluchtige kus. Sam, Brenda en Bert gaan nu weer op stap. Je verwacht dat hen nog veel avonturen te wachten staan.

Je glimlacht zachtjes. De thee was lekker.

Misschien is het hier nog niet zo mis.

Het GUM, een MuST voor elke student

foto's door Nathan Pelgrims

tekst door Nathan Pelgrims, Bert Selleslagh en Vital Van Achte

De kolossale collectie aan academisch erfgoed die de Universiteit Gent tijdens haar bestaan heeft vergaard zal binnenkort te bewonderen zijn in het nieuwe, eengemaakte universiteitsmuseum. Zover zijn we echter nog niet, en het wordt nog een enorme opgave. De rol van de student is daarbij cruciaal.

Dat de UGent tot voor kort zes musea uitbaatte is informatie die voor de meeste studenten wellicht te laat komt. Maar nu is er iets nieuws op komst. In het voorjaar van 2020 opent het Gents Universiteitsmuseum (GUM) voor het eerst haar deuren. De universiteit nam de beslissing om de zes bestaande musea samen te voegen tot één. Centraal in het nieuwe museum staan de wetenschappelijke methode, haar plaats in de samenleving, en alles wat voorafgaat aan het proces van de wetenschap.

ZWERFGOED

Momenteel telt de UGent een zestal verschillende collecties, gaande van archeologie tot de geschiedenis van de geneeskunde. Samengeteld telt de erfgoedcollectie meer dan 400.000 objecten, hetgeen het de grootste academische erfgoedcollectie van Vlaanderen maakt. "De UGent bezit, naast de omschreven collecties, ontzettend veel niet-omschreven erfgoed. We noemen het zwerfgoed. Het gaat om stukken die in de kasten zitten

bij de proffen of in de gangen staan van de verschillende faculteiten. Wekelijks krijgen we meldingen van proffen die zich afvragen of bepaalde onderzoeksmaterialen op hun faculteit al dan niet van erfgoedwaarde zijn", aldus **Michaël Mariën**, communicatieverantwoordelijke van het GUM. Het merendeel van deze collecties is echter enkel beschikbaar op afspraak of zelfs helemaal niet opengesteld voor het publiek. Het toekomstige museum belooft hier verandering in te brengen. Alle collecties zullen samengevoegd worden, inclusief stukken die nooit eerder te zien waren.

DE WETENSCHAPPER ALS MENS

Pronkstukken van de ruime universiteitscollectie bevatten onder meer het negentiende-eeuwse paard van Auzoux, een levensgroot paard van papier-maché dat volledig uit elkaar gehaald kan worden om zo de anatomie van een paard makkelijker te kunnen begrijpen, en om te besparen op echte dissecties. "De pronkstukken van het museum zullen vooral de verhalen zijn

die gebracht worden", zegt Mariën. "Zo zal je bijvoorbeeld de evolutie van de ordening van de universitaire plantentuin kunnen bekijken, naarmate nieuwe ontdekkingen gedaan werden in plantenonderzoek en er dus nieuwe soorten indelingen gebruikt werden."

Volgens **Marjan Doom**, de directeur van het nieuwe museum, wordt het iets unieks: "Het wordt geen museum over de geschiedenis van de universiteit. Het wordt geen klassiek natuurhistorisch museum, ook niet over de geschiedenis van de wetenschap. Ik durf wel zeggen dat we eigenlijk iets nieuws brengen, als we kijken in het veld van de wetenschapsmusea. Het gaat specifiek over het wetenschappelijk proces, dus over het wetenschappelijk denken. Eigenlijk over alles wat eraan vooraf gaat, en het voortbrengen van onderzoeksresultaten. Heel veel natuurhistorische musea en wetenschapsmusea focussen op de resultaten, en op het in een toegankelijke taal brengen van die resultaten. Wij kijken naar het hele proces dat ervoor komt. Hoe denkt de wetenschapper? Wat is de wetenschappelijke methodiek? Welke plaats neemt die in in de maatschappij?"

"We willen de wetenschapper als mens tonen. Een mens die zich kan vergissen en die niet zwart-wit is", zegt **Annelies Lust**, educatief verantwoordelijke van het GUM. "Het doel is om het kritisch bewustzijn aan te wakkeren over onderzoek. De hoofddoelgroep is 15- tot 25-jarigen, maar ook iedereen die geïnteresseerd is in wetenschap. Jonger dan dat, en het nodige kritisch denken ontbreekt. De rondleidingen zullen dan

SAMENKOMST VAN MUST

ook niet saai, maar interactief zijn. Zo zal je als bezoeker zelf kunnen deelnemen aan wetenschappelijk onderzoek en activiteiten kunnen uitvoeren om de wetenschap beter te begrijpen. Hopelijk kunnen we jongeren zo goesting doen krijgen om wetenschappen te studeren, zowel alfa-, bèta- als gammawetenschappen. " Volgens Doom vult het museum een belangrijke leegte. "Het is eigenlijk ook een soort vorming van kritisch burgerschap, een van de kerntaken van een universiteit: studenten opleiden tot wetenschappers, tot onderzoekers, om op een bepaalde manier met informatie om te gaan. En het is wel een beetje mijn aanvoelen dat er zo'n tijdsdruk zit op opleidingen en dat de curricula zo vol zitten dat dat soms een beetje uit het oog wordt verloren. Dat docenten niet voldoende tijd hebben om dat durf denken-idee nog te duiden. En die rol willen wij opnemen."

MUST

In september werd er een oproep gedaan naar studenten die geïnteresseerd

zouden zijn om vrijwillig bij te dragen aan de ontwikkeling van het nieuwe museum. Het Museum Student Team (MuST) staat in voor de link tussen museum en student. Minstens twee keer per maand komen ze samen om te brainstormen over allerlei toekomstige projecten en aan workshops en activiteiten deel te nemen. Bij de lancering van het museum zouden ze ook ingeschakeld kunnen worden als echte gidsen. Maar liefst tachtig studenten toonden hun interesse om deel uit te maken van MuST, waarvan zesentwintig studenten de uiteindelijke selectie haalden. De studenten komen uit alle mogelijke richtingen. **Fien Straetmans**, studente geschiedenis, meldde zich aan als vrijwilliger omdat ze graag in de cultuursector terecht wou komen. "Het is de ideale plek om werkervaring op te doen."

Diegenen die zich nu nog bij het MuST-team zouden willen voegen zijn eraan voor de moeite. Momenteel zijn ze namelijk niet op zoek naar nieuwe leden. Dat er in de komende jaren een nieuwe ledenwerving georganiseerd zou

worden, sluit Annelies niet uit. "In de toekomst zouden er nieuwe studenten kunnen bijkomen, maar hoe MuST verder zal evolueren weten we nog niet. Dat zal afhangen van onze ervaringen tijdens het eerste jaar." Of MuST in een volwaardige studentenvereniging zal evolueren is nog niet duidelijk. Dat het er is om te blijven wel. "Dat de student betrokken wordt bij de werking van het museum, dat lijkt mij de logica zelve. De input van die 18- tot 25-jarigen, voor wie we het ten slotte dan ook doen, die is cruciaal." vindt Marjan Dooms. "De student is een heel belangrijk deel van ons doelpubliek. Het is ook echt de bedoeling dat het voor studenten als een plek voor hen aanvoelt. Dus als het gaat om wat voor filmvertoningen we moeten programmeren om de student binnen te krijgen, dan zijn de MuST-studenten ons klankbord. Maar het gaat ook veel verder dan dat. Nu nemen we dat team richting de opening helemaal mee in onze werking, en wordt dat op termijn bijna een van onze bestuursorganen, als een soort *young board*."

Wie nog twijfelt om in 2020 een bezoek te brengen aan het nieuwe museum heeft bovendien niets te verliezen, voegt Doom nog toe. "We zitten natuurlijk in de museumsector, dus we zetten onze prijs voor een extern publiek zoals een ander museum. Maar voor de student en de UGent'ers is een bezoek gratis."

PLASTINAAT VAN EEN EENDENKOP
© GENTS UNIVERSITEITSMUSEUM

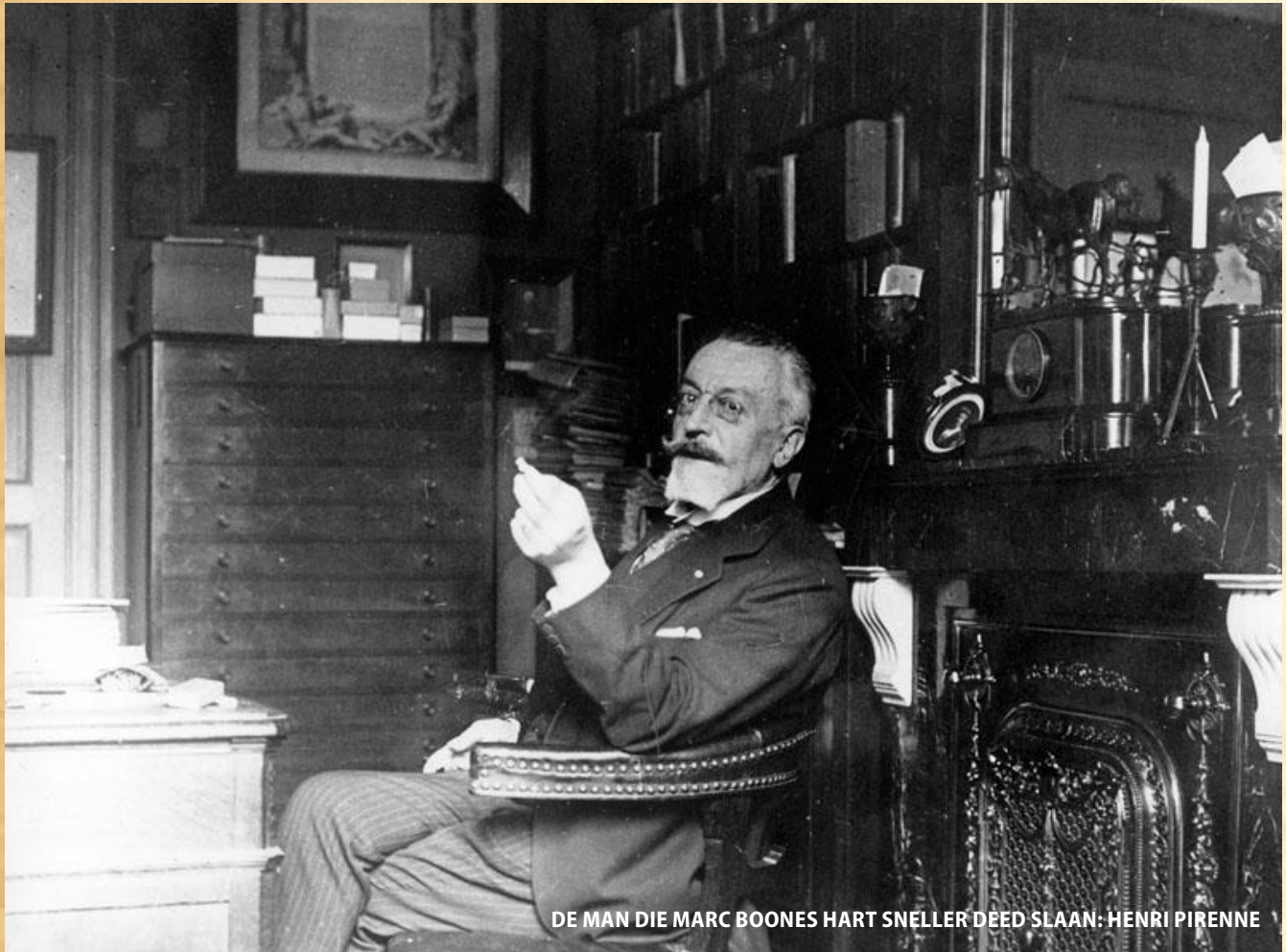
Terug naar 't unief anno 1918

door Pieterjan Schepens en Ella Roose

foto's van UGentMemorie

EEN KORTE SCHETS VAN HET STUDENTENLEVEN NA WOI

Dat was het dan, honderd jaar Eerste Wereldoorlog. Mooi afgesloten op elf november om elf uur 's ochtends.
Nooit meer oorlog, en terug naar huis!

DE MAN DIE MARC BOONES HART SNELLER DEED SLAAN: HENRI PIRENNE

Onze voorvaders en -moeders konden evenwel niet rekenen op zo'n mooi sluitstuk: terwijl de soldaten aan het westelijk front de wapens neerlegden, vlogen in het Oosten de kogels om bolsjewistische oren, en werd zelfs in Duitsland her en der de rode vlag gehesen. Ook aan de Rijksuniversiteit Gent was het vanaf elf november niet eenvoudigweg *back to school*.

We schrijven de nadagen van de Eerste Wereldoorlog. Professoren en studenten van de Vlaamsche Hogeschool slaan op de vlucht richting Duitsland en Nederland. In omgekeerde richting keren Gents burgemeester **Emile Braun**, en de internationaal gerenomeerde geschiedenisprofessoren **Henri Pirenne** - bekend uit menig **Marc Boone**-les - en **Paul**

Fredericq uit Duitse ballingschap terug naar Gent. Een woedende menigte slaat studentencafé De Halve Maan aan diggelen, cafébaas en dochters inbegrepen. In zijn troonrede op 22 november kondigt koning **Albert** aan dat de regering zijn schouders achter de vernederlandsing van de Gentse universiteit zal zetten. En in zijn eerste vergadering na de terugkeer van de burgemeester, besluit de Gentse gemeenteraad dat de Gentse universiteit *à titre définitif* terug moet keren naar de staat waarin ze zich bevond voor de Duitse bezetting. Professor, schepen en flamingant **Camille De Bruyne**, nochtans vers terug uit Duitse ballingschap, weigert dit voorstel te ondersteunen en wordt uit zijn ambt gezet.

De Eerste Wereldoorlog in Gent

1914: Eerste Wereldoorlog breekt uit.

1916: Opening Vlaamse Hogeschool: de Von Bissing
Universiteit. Deze sluit twee jaar later.

1918: Einde WOI.

1923: Universiteit in Gent wordt tweetalig (Nolfuniversiteit).

1930: Onderwijs wordt volledig Nederlandstalig.

DE UNIVERSITEIT DEFINITIEF VERNEDERLANDST IN 1930

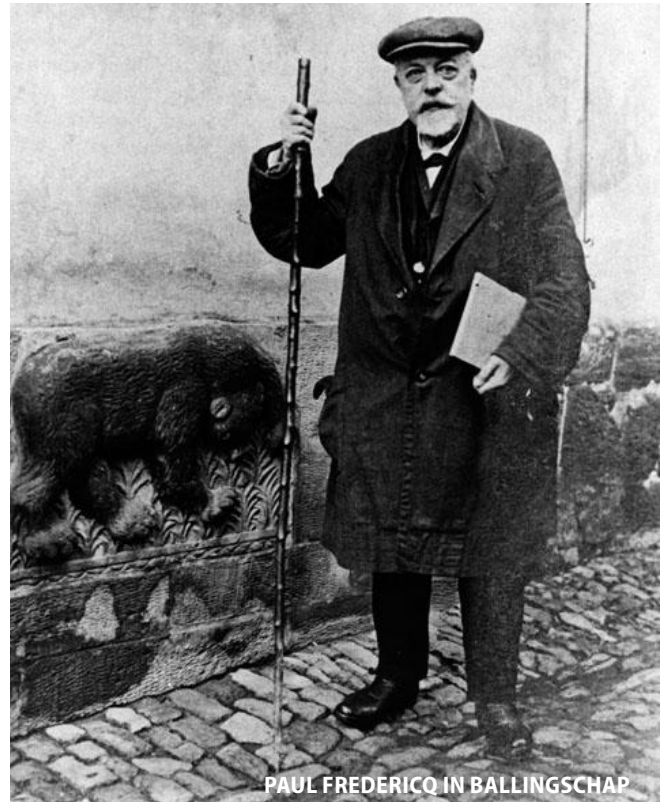
UGENT BEZET

Een poging tot orde scheppen in dit kluwen. Het twistpunt van dienst is overduidelijk de vernederlandsing van de Gentse universiteit. Voor de oorlog werden slechts enkele vakken in het Nederlands gegeven, maar was de vernederlandsing wel een van de grote strijdpunten van de Vlaamse beweging, die een Vlaamstalige elite wou kunnen opleiden. De Duitse bezetting had dit in een stroomversnelling gebracht. In een poging de Vlamingen te paaien, begunstigde Duitsland de status van het Nederlands in België. Franstalige straatnaambordjes in Gent werden vervangen door Nederlandse, en in 1916 werd de Gentse Universiteit, gesloten sinds het begin van de oorlog, heropend als eentalig Nederlandse “Vlaamse Hoogeschool” - vertel aan je vrienden van Artevelde en HoGent niet dat in deze periode de term ‘hogeschool’ nog als synoniem voor ‘universiteit’ werd gebruikt, of ze krijgen nog pretenties.

Heropend? Voor velen, een groot deel van de Vlaamsgezinden inclusief, was de Hogeschool uiteraard een project van collaborateurs. Twee van de grootste namen van de universiteit, Henri Pirenne en de flamingant Paul Fredericq, protesteerden en werden prompt door de Duitsers getrakteerd op een enkeltje ballingschap in Duitsland. Een golf van internationale kritiek volgde. Ook onder de bevolking was de Vlaamse Hoogeschool weinig populair: de festiviteiten werden genegeerd, en van zodra de kans zich voordeed, moest De Halve Maan, waar de studenten van de Hogeschool zich graag ophielden, eraan geloven.

TAALSPREIDSTAND

Na de oorlog bevond de elite zich in een complete spagaat. Onder druk van koning Albert, die de radicalisering van de Vlaamse beweging wou tegengaan, had de regering aangekondigd dat er in Gent een Nederlandstalige universiteit zou komen. Tegelijkertijd radicaliseert het verzet tegen de vernederlandsing in het Gentse stadsbestuur en aan de universiteit. Tijdens de heropeningszitting verklaart burgemeester Braun de vernederlandsing tot een bedreiging

PAUL FREDERICQ IN BALLINGSCHAP

voor de nationale orde, en zelfs Paul Fredericq, voor enkele maanden rector, staat weinig enthousiast tegenover de vernederlandsing. Slechts in 1923, na hevig protest en een regeringscrisis, stemt het parlement voor een compromis: er zal een Nederlandstalige en een Franstalige afdeling aan de Gentse universiteit worden opgericht, waarin telkens twee derde van de vakken in de eigen taal, en een derde in de andere taal zal worden gegeven. Geen van beide kampen is er gelukkig mee: de universiteit raakt bekend als de half-en-halfuniversiteit en als de Nolfbarak, naar de minister die het wetsvoorstel indiende. De Franstaligen richten tot overmaat van ramp een *Ecole des Hautes Etudes* waar de Nederlandstalige vakken in het Frans worden gedoceerd. Uiteindelijk wordt de universiteit in 1930 definitief vernederlandsd.

BRON: UGENTMEMORIE

STUDENTENHUIS HOU ENDE TROU. DE DUITSERS DEDEN TOCH IETS GOEDS: EERSTE STUDENTENHUIS AAN DE UGENT EN VOORLOPER VAN DE THERMINEAL

OPENING VAN DE VLAAMSCHE HOOGESCHOOL IN 1916

Studentenvertegenwoordigers heb je in alle soorten en maten, maar één ding hebben ze gemeen: ze proberen er in allerhande commissies, raden en organen over te waken dat de belangen van iedere student behartigd worden. Quis custodiet ipsos custodes? Een tweewekelijkse update in het reilen en zeilen van onze stuvers.

ANTWERPEN EN LEUVEN FLIRTEN MET VLIR

Het Vlaamse onderwijslandschap bestaat uit verschillende niveaus met raden en commissies op elke laag. Een daarvan is de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR), het overlegorgaan van de Vlaamse universiteiten. In die raad hebben studentenvertegenwoordigers decretaal bepaald een waarnemende rol die ingevuld wordt door de Vlaamse Vereniging voor Studenten (VVS). Nu hebben de KU Leuven en de UAntwerpen, nadat ze twee jaar geleden uit VVS gestapt zijn, een eigen, gedeelde zetel gekregen in de VLIR. Dit officieel als overgangsmaatregel om hen terug bij VVS betrokken te krijgen.

De Gentse Studentenraad is teleurgesteld dat er een tijdelijke extra zetel zal gecreëerd worden voor de studentenraden van de UAntwerpen en de KU Leuven: “We vinden het nog steeds belangrijk dat zij betrokken worden in de universitaire dossiers en hun studenten gehoord kunnen worden, maar daar is VVS juist hét kanaal voor.”

“Voor de andere universitaire studentenraden, zoals de Gentse Studentenraad, die wél willen

blijven investeren in het decretaal verankerde overlegorgaan, voelt het aan alsof de studentenraden van de UAntwerpen en de KU Leuven op deze wijze een geprivilegeerde positie krijgen, en de positie van VVS en de andere instellingen hierdoor verzwakt. Hiermee kunnen wij niet akkoord gaan”, aldus de Gentse Studentenraad.

APPELEN MET PEREN VERGELIJKEN

Net zoals wij studenten in cycli van 12 weken ons toewerken naar een evaluatiemoment zijn ook de opleidingen en onderwijsinstellingen zelf onderhevig aan evaluaties. Vroeger waren het de befaamde externe visitaties, die elk een van de meer dan 220 opleidingen onder de loep namen. Deze gaven de garantie dat opleidingen in Vlaanderen aan dezelfde kwaliteitsstandaarden zouden voldoen. Deze vorm van evalueren is ook verder geëvolueerd doorheen de jaren en sinds 2015 is elke instelling verantwoordelijk voor de kwaliteit van haar eigen opleidingen. De instellingsreview, die wel extern bleef, zou dan ook bekijken hoe de instelling zelf de kwaliteit van haar onderwijs verzorgde.

Aan de UGent kregen deze interne opleidingsevaluaties de vorm van peer-leerbezoeken. Drie opleidingsvoorzitters, een externe vakspecialist, een student en een medewerker van de Directie Onderwijsaangelegenheden vormen daarin een team en bezoeken een dag lang een opleiding waarna ze o.a. werkpunten voor de opleiding opstellen en oplijsten wat de opleiding voorbeeldig maakt. Zo wordt elke opleiding iedere zes jaar gecontroleerd.

Na een testperiode is het decreet nu gewijzigd waardoor deze interne evaluaties permanent geworden zijn. Door deze decreetswijziging zal de universiteit ook haar peer-leerbezoeken herbekijken. De Gentse Studentenraad heeft destijds zeer actief meegewerkt aan de vormgeving van de huidige peer-leerbezoeken en zal ook nu weer actief aan de gesprekken deelnemen. Zelfs de evaluatiemethodes moeten geëvalueerd worden en ontsnappen niet aan kritische oordelen over efficiëntie en effectiviteit!

Pendelen naar Wenen

STUDENTEN WORDEN OP HUN ZESTIENDE AL VOORGESORTEERD

door Elena De Bacquer

De CEU (Central European University) in Hongarije dreigt na een weinig dubbelzinnige wetgeving gesloten of uit het land gezet te worden. Een samenzwering met Putin of persoonlijke vendetta van president Orbán?

De Engelstalige privé-universiteit, geregistreerd en actief in Boedapest maar ook in de VS, telde vorig jaar zo'n 1500 studenten uit 117 landen. Dat maakt het tot een van de meest internationale universiteiten. De nieuwe wetgeving van 2017, die regels oplegt aan buitenlandse universiteiten, maakt hun diploma's echter de facto waardeloos. De afschaffing van genderstudies aan andere universiteiten in Hongarije was al een slag voor het vrije denken in het land, en ook deze beslissing zorgde voor grote polemiek. Verschillende protesten vonden al plaats in de hoofdstad, waar zowel studenten als families en ouderen aan deel namen, niet alleen om de maatregelen tegen de CEU, maar ook

de algemene mensenrechten onder de regering Orbán aan te kaarten.

DU JAMAIS VU

De rector van de universiteit, **Michael Ignatieff**, heeft in een belangrijk interview op de Hongaarse televisie laten weten dat nog niets vaststaat. "Indien de Hongaarse regering vóór 1 december nog tot een onderling akkoord komt, zal de universiteit moeten verhuizen naar Wenen, maar hopelijk nog een zekere voet in Boedapest behouden, waar haar thuis is." Tot dan toe weigerde de regering echter de vele pogingen tot samenzitten met de rector, laat staan onderhandelen. "We zitten al 17 maanden met de onzekerheid of we al dan

niet mogen blijven en dat moet eindelijk eens ophouden. We willen gewoon een akkoord vormen waarmee we mogen blijven én we onze vrijheden hier kunnen behouden. De Hongaarse regering heeft nochtans een akkoord met de staat New York bereikt hierover, maar nu willen ze het zelf niet ondertekenen."

Hij is geschokt dat zijn instituut gevisieerd en gediscrimineerd wordt en spreekt van een unicum in de geschiedenis. "Het zou de eerste keer zijn dat een Europese lidstaat erin slaagt een vrij instituut uit haar land te weren. Het zou een vreselijk precedent zijn en een gevaar voor de toekomst van de EU."

Daarbij verdedigt de rector de in Hongarije omstrede en uiteindelijk

geschrapte genderstudies fervent. “Het is geen ideologie. Het is de studie van hoe de genders tegenover elkaar staan en onderzoek naar seksuele oriëntatie. Het is een serieuze academische opleiding en we zullen ze voortzetten. We kunnen echter niets verderzetten zonder te weten of we de vrijheid hebben om met ons instituut door te gaan.”

POPULISME EN THEATER

Ook János Mészáros, voormalig student aan de CEU, ziet nog hoop voor zijn Alma Mater. “Dit is niet het einde,” verzekert János, “laat dat duidelijk zijn. De CEU is een van de beste scholen van Hongarije, ook op internationaal vlak. Het was dan ook echt een heftige beslissing, niet alleen voor het onderwijs, maar ook in het algemeen.”

Velen zien in de maatregelen opnieuw een stap vooruit in de campagne van president Orbán tegen liberalisme en buitenlandse NGO's. “Ik zou niet zeggen dat het een aanval is op het liberalisme, maar eerder tegen eender wat de regering tegenstaat,” beweert János. “Dat kan ook gewoon anders denken zijn. De vrijheid is op vele manieren beperkt, zowel voor individuen als bedrijven. Er is geen competitiviteit meer en de vrije markt is weg, omdat je alleen een kans hebt als je onder een hoedje speelt met de overheid. Als beslissingen worden genomen op basis van politieke loyaliteit, kan er geen eerlijke competitie zijn.”

János werkt bij een bedrijf waar hij vrij is in zijn handelen, wat hem een zeldzaam gelukkige positie geeft. “Het is problematisch dat dit niet voor iedereen het geval is, maar tegelijkertijd kunnen we ons afvragen wie er dan gestemd heeft voor deze huidige regering. Als je echter dag na dag moet leven om je job en gezin te behouden, ben je toch niet bezig met

politiek. En dan hebben populistten vrij spel. Maar dat is niet alleen in Hongarije. Als je kijkt naar de VS, Rusland, China of zelfs Frankrijk, zie je overal hetzelfde patroon. Overal zijn er problemen

“

Ik weet niet hoe het zal verlopen, maar zeker is dat wat gisteren werkte, het vandaag niet meer doet.

die té lang onopgelost zijn. We zitten zeker in een periode van grote transitie, zowel bij het klimaat als bij de geopolitieke situatie. Ik weet niet hoe het zal verlopen, maar zeker is dat wat gisteren werkte, het vandaag niet meer doet.”

De gebeurtenissen in Hongarije en de daaropvolgende protesten zorgen ook voor ophef bij de internationale gemeenschap, maar daar staat János sceptisch tegenover. “Als ik internationale kranten lees, zie ik veel meningen en veel kabaal, maar concrete actie heb ik nog niet gezien. De Europese Unie neem ik niet

meer serieus. Ze proberen niet echt. Ze zeggen dat het niet mag, en dan doen ze niets. Een directe interactie met een mede-lidstaat is door de democratische aard van de Unie virtueel onmogelijk en dat weten ze maar al te goed. Sorry, maar voor mij is het theater.”

“Ik geloof toch nog in de democratie,” geeft hij toe, “hoewel waarschijnlijk niet iedereen die nog op dezelfde manier definieert. Voor mij is dat het luisteren naar de ander en plaats geven voor andere meningen. Op de een of andere manier verdwijnt dat in Europa. Onze regering is verkozen en dus democratisch, maar sommige juridische situaties zijn dat niet. Toch is er een vorm van zekerheid die de regering ons biedt, dus ik zal niet zeggen dat alles slecht is.”

Streek van de week

door Luna Nys

Moeder Deerdevisser

Elke streek heeft zo zijn bijzonderheden. In Ieper gooien ze katten van de toren, in Geraardsbergen eten ze mattentaarten en Aalst is doordrenkt met marginaliteit. Wij voeren elke editie de meest prominente clichés aan een regionale club en zien hoe zij die verteren.

Een gezellige babbel met Vice-praeses **Wouter Vandamme**, Feestpraeses **Joram Vanden Bulcke**, Prosenior **Bert Jonckheere** en Praeses **Tibo Dequeecker**

Voor wie is jullie club?

Tibo: "Voor studenten van de Westhoek: De Panne, Oostduinkerke, Koksijde, Nieuwpoort en ook een beetje van Veurne. Het is geen vereiste dat je in Gent studeert."

Bert: "Het is een weekendclub. Zolang je in het weekend aanwezig bent in regio Koksijde, maakt het niet uit waar je studeert."

Tibo: "Het is ook opgericht omdat iedereen na het middelbaar zijn eigen kant opgaat. Door de club hebben we een reden om elkaar om de twee weken op zaterdagavond te kunnen zien en zo de vriendengroep te onderhouden. Nu zijn we al zo gegroeid dat het allemaal al verschillende groepjes zijn geworden die samen zijn gekomen."

Over de oprichting, vanwaar de naam?

Wouter: "We hebben het opgestart met enkel mensen van Oostduinkerke, vandaar de naam 'Peerdevisscher' (in Koksijde gebeurt het vissen op garnalen traditioneel te paard, *red.*). Het staat zelfs op de UNESCO Werelderfgoedlijst."

Tibo: "Verder wilden we ook een beetje meer nachtleven brengen in Oostduinkerke. In september hebben we onze fuif gehad en er waren iets van een 950 mensen. Op 23 februari volgt ons eerste bal, in het Casino van Koksijde."

Best groots om nog niet lang te bestaan?

Bert: "We groeien snel. Ik denk dat dat komt door waar we gelokaliseerd

zijn. Er bestaat geen andere club met onze doelgroep."

Tibo: "Soms is het wel moeilijk om mensen van het binnenland te bereiken, wat wel jammer is voor bevriende clubs."

Hebben jullie veel bevriende clubs?

Bert: "Eigenlijk wel. Het is zowat begonnen met Moeder Naamse uit Waregem."

Joram: "Nu ook wat meer vrouwenclubs, zoals Vader d'Hoeve en Vader Pallieterse."

Bert: "Vooral weekend- en streekclubs. Een keer per jaar doen we een cantus met onze bevriende clubs in de Salamander, dan zijn we met 6 clubs."

Joram: "Vorig jaar waren we met een 45 à 50-tal."

Doen jullie daarnaast veel in gent?

Joram: "Nee, het is eigenlijk niet de bedoeling dat we dingen doen tijdens de week."

Hebben jullie de club heropgericht of bestond er voor jullie geen streekclub voor de Westkust?

Wouter: "Vroeger, in de jaren 70, was er Moeder Rolmops. We kenden dat van onze ouders die het daar over hadden en ook van onze burgemeester."

Joram: "Hij heeft dat, denk ik, mee opgericht en ons ook wel eens gevraagd om de naam terug naar 'Moeder Rolmops' te veranderen. We hebben dat niet gedaan, maar hij staat wel achter onze club. We kennen hem ook van het praten met hem over evenementen en dergelijke."

Doen jullie ook effectief aan paardenvissen of verwijst die naam gewoon naar de streek?

Tibo: "Eén keer per jaar proberen we dat wel te doen. Omdat dat onze naam is, proberen we met de paardenvissers wel eens mee te gaan garnaalvissen."

Die gele regenjassen zijn dan ook niet speciaal daarvoor?

Wouter: "Nee, niet omdat we vissen, gewoon omdat het herkenbaar is."

Tibo: "Het is ook makkelijk om uit te gaan: het gaat niet kapot, je wordt niet nat."

Bert: "Water- en bierdicht." (*lacht*)

Zijn er verder nog zaken die jullie club uniek maken?

Wouter: "Het is wel onze bedoeling om iedereen te ontgroenen op het strand. Ook de doop begint en eindigt op het strand."

Tibo: "We proberen er wel zoveel mogelijk zee en strand bij te betrekken."

Joram: "Ook onze kleuren bijvoorbeeld: geel voor het strand en blauw voor de zee."

Tibo: (*wijst boven lint op borstkas*) "En dan is hier de dijk, hier het volk" (*lacht*).

Wat maakt de Westkust uniek?

Tibo: "Het is compleet anders dan de rest. Knokke bijvoorbeeld, dat zijn vooral dikke nekken, maar bij ons is het meer een mengeling."

Joram: "De instelling aan de westkust is compleet anders dan in het binnenland, vind ik. Er zijn groepen die wat alternatiever zijn, andere wat chiquer, maar uiteindelijk komen ze allemaal samen."

Tibo: "Het is bij ons niet zo dat als je uit verschillende klassen komt, je elkaar niet kent. Iedereen is één grote pot nat."

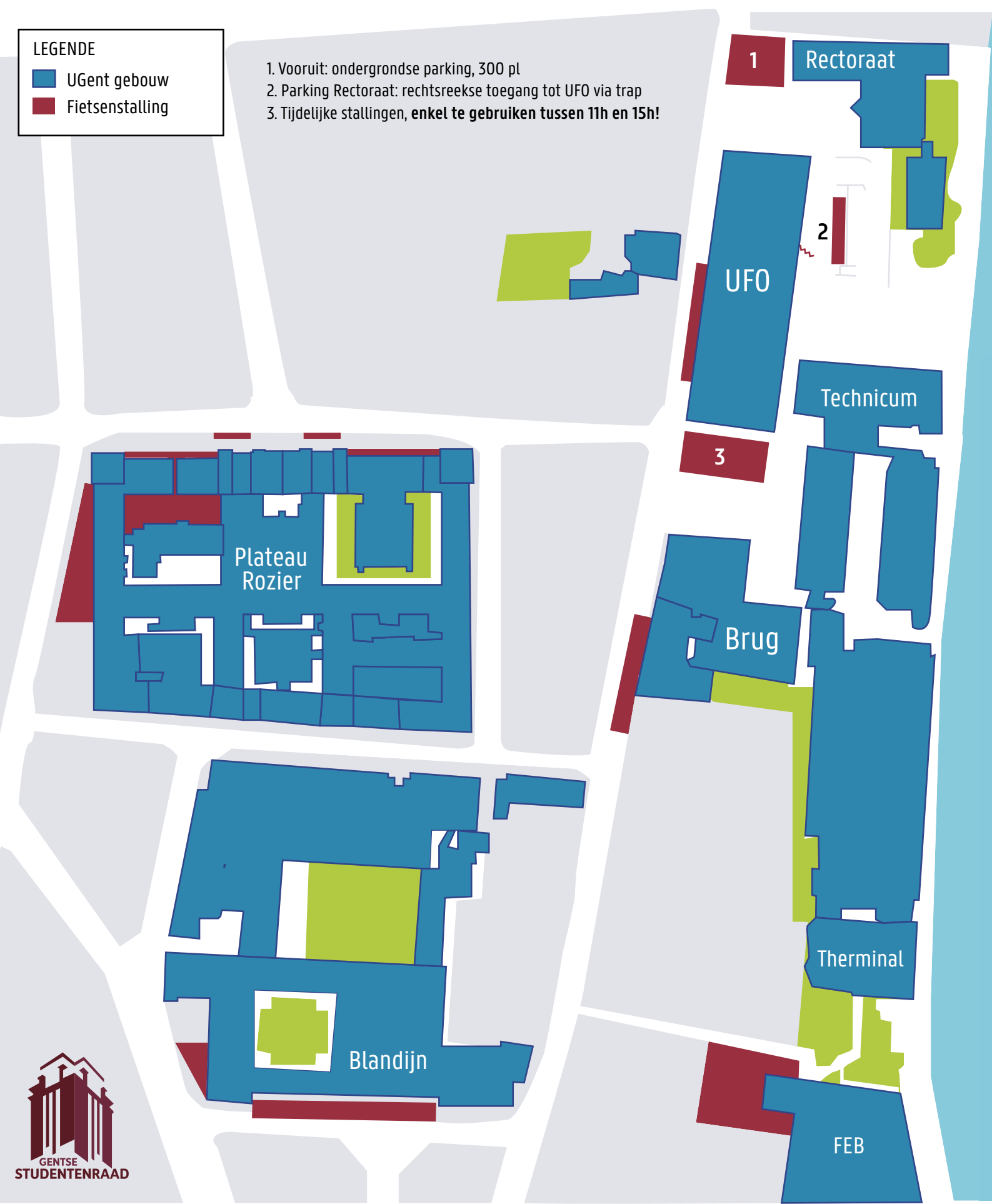
Hebben jullie nog ambities met jullie club?

Joram: "We hopen vooral te blijven bestaan, zeker nu stilaan de oprichters er beginnen uit te gaan. We hopen dat we binnen 20 jaar nog steeds een uitnodiging krijgen voor het bal, dat zou mooi zijn."

LEGENDE

- UGent gebouw
- Fietsenstalling

1. Vooruit: ondergrondse parking, 300 pl
2. Parking Rectoraat: rechte reeks toegang tot UFO via trap
3. Tijdelijke stallingen, **enkel te gebruiken tussen 11h en 15h!**

WAAR THE FAQ ZET IK MIJN FIETS NOG?

Verbouwingen aan de Brug, allemaal goed en wel. Maar waar raakt de student zijn geliefde fiets nog kwijt nu alle fietsenstallingen op het studentenplein verdwenen zijn?

De Gentse Studentenraad maakt je wegwijs in de nieuwe fietsenrekken die ons tijdelijk uit de nood helpen.

VERDIEN KARMA

Waar parkeer jij je fiets?

- * In een rek: **+10 punten**
- * In de ondergrondse parking van de vooruit: **+50 punten**
- * Op de parking van het rectoraat: **+30 punten**
- * In de weg van De Lijn: **-200 punten**
- * Ik wou hem wel in een rek zetten, maar het stond echt vol voor de brug en mijn vrienden stonden al te wachten dus heb ik maar een extra rij bijgemaakt achter de echte fietsenstallingen zodat niemand nog weg kan: **-5000 punten**

1. Ondergrondse parking Vooruit

De overdekte fietsenparking aan de Vooruit heeft plaats voor maar liefst 300 fietsen, en je favoriete transportmiddel staat er ook nog eens droog en veilig.

2. Fietsenrekken op parking Rectoraat

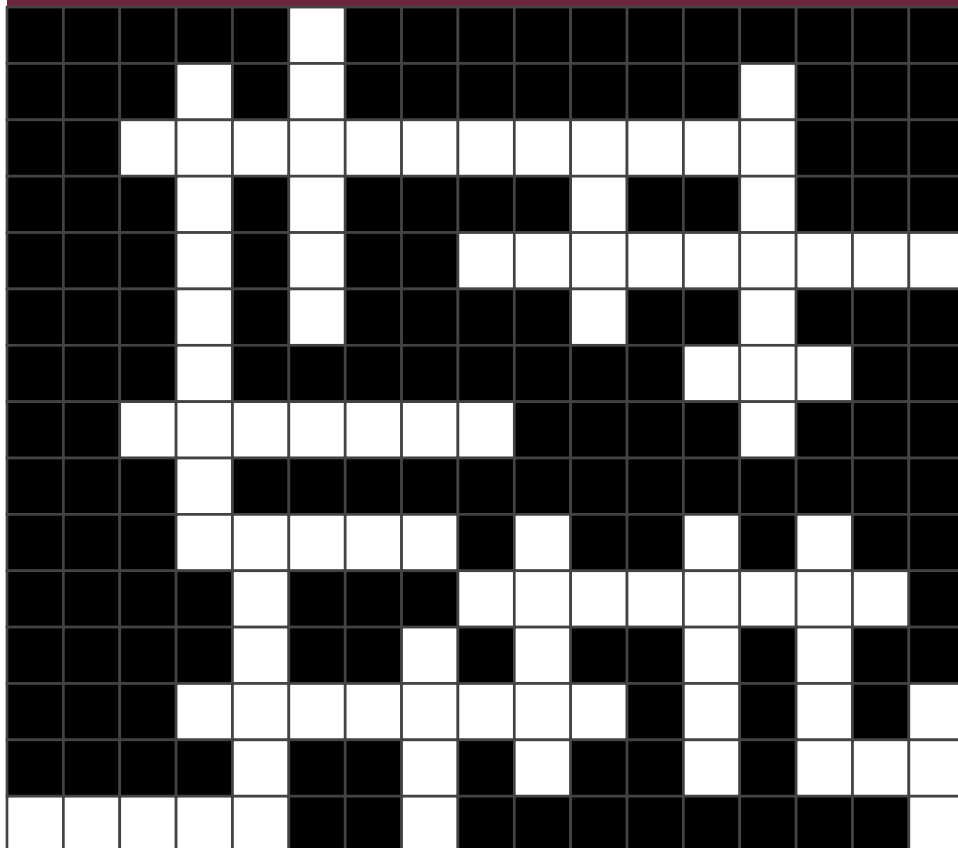
Er worden op de parking van het Rectoraat extra rekken gezet. 100 studenten kunnen vanaf nu daar parkeren en vlotjes het UFO binnenwandelen via de trappen aan de achterkant.

3. Tijdelijke fietsenrekken studentenplein

De werven aan de Brug worden samengevoegd, waardoor er opnieuw fietsen op het studentenplein kunnen gezet worden.

Opgelet: deze stallingen zullen enkel tussen 11h en 15h bereikbaar zijn.

DOE MEE: zet de fiets(onderdelen) op de juiste plaats in het rek

Mail jouw oplossing door naar fietslicht@gentsestudentenraad.be. De eerste 5 studenten met een correcte oplossing winnen een set fietslichtjes!

Niet gewonnen? Niet getreurd! Je kan onze fietslichtjes ook kopen in de fietslichtautomaten in de terminal en de Brug.

BEL		
BMX	SPAAK	PEDELEC
REM	STUUR	BAKFIETS
BAND	ZADEL	LIGFIETS
WIEL	PEDAAL	VOUWFIETS
LICHT	TANDEM	EENWIELER
FIETS	KETTING	MOUNTAINBIKE

MACHTIGE MACHINES

Het roboticabedrijf *Boston Dynamics* maakt indruk met zijn twee recentste realisaties. Ten eerste is er de 'robothond' **Spot**, die zich kan voortbewegen over oneffen terrein, deuren kan openen en buitengewoon stabiel is. De robot zou tegen 2019 beschikbaar zijn voor verkoop en vooral gebruikt worden om werven en fabrieken te inspecteren. Het tweede paradepaardje is de humanoïde robot **Atlas**, die in staat is hindernissenparcours af te leggen en te

joggen over oneffen terrein. Deze robot kan ook een salto maken vanuit stilstand met een perfecte landing. Atlas zou vooral ingezet worden in de nucleaire en chemische sector. Op lange termijn zou Atlas ook ingezet worden om mensen te redden uit rampsituaties. We zijn met andere woorden weer een stapje dichterbij de volgende aflevering van *Black Mirror*, begin uw schuilkelder dus maar te bouwen.

THE DEMON DUCK OF DOOM

Wie vijftien miljoen jaar geleden in Australië de eendjes wou gaan voederen, nam best geen broodkruimels, maar een ferme biefstuk mee. Toen leefde er *Down Under* namelijk een verre verwant van de eend, die heel wat gevaarlijker en indrukwekkender was dan onze kwakende vriendjes. De *Bullockornis Planei*, bijgenaamd de "*Demon Duck of Doom*", behoorde tot een Australische familie van niet-vliegende vogels, de *Mihirungs*. Het dier was een kolos die 2,5

meter groot en driehonderd kilo zwaar kon worden. Met zijn kolossale gestalte en zijn kop zo groot als een paardenhoofd was de *Demon Duck* een te duchten tegenstander. Deze soort is inmiddels uitgestorven, maar in Australië loopt er wel nog een neefje rond, dat er sterk aan verwant is: de emoe. Die hield in 1932 trouwens de familie-eer hoog door een oorlog tegen het Australische leger te voeren (en te winnen).

ZIJN WE DE SIGAAR(DE)?

In oktober 2017 werd door wetenschappers een voorwerp ver buiten ons zonnestelsel waargenomen. Het object is zo'n vierhonderd meter lang, veertig meter breed en heeft een langwerpige vorm. Dit voorwerp, dat door zijn vorm de bijnaam 'vliegende sigaar' kreeg, werd door wetenschappers **Oumuamua** genoemd, wat Hawaïaans is voor 'eerste boodschapper van ver'. Omdat de 'vliegende sigaar' een roodachtige gloed afgaf en aan een

ongewone snelheid door ons zonnestelsel vloog, sloten wetenschappers initieel niet uit dat het om aliens ging. Dit alles bracht *alien believers* in een staat van nooit geziene extase: was dit echt een ruimteschip, bestuurd door buitenaardse wezens dat op weg was naar de aarde? Waarschijnlijk niet. Het bewijs voor de alientheorie is miniem tot onbestaande. Veel waarschijnlijker is dat het een asteroïde of een komeet is.

DOKTER SCHAMPERSTEIN

WATER, AARDE, VUUR, O2

tekst en illustratie door Emilie Devreese

Niet elke wetenschapper houdt zich bezig met proefbuizen, deeltjesversnellers of lasers. Dr. Schamperstein kiest voor een theoretische aanpak en baant zich een weg door formules, berekeningen en kennis om zijn licht te laten schijnen over een prangende maar absurde vraag.

Water. Aarde. Vuur. Lucht. Lang geleden leefden de vier naties in vrede samen, maar alles veranderde toen... de Vuurnatie besloot om het Aarderijk te laten meegenieten van hun welvaart door het op goedbedoelde, edoch hardhandige wijze te koloniseren. Alleen de Avatar, meester van alle vier de elementen, kon ze stoppen. Maar toen de wereld hem het meest nodig had, besloot Avatar **Roku** dat dit het uitgelezen moment was om vermoord te worden en vond zijn reïncarnatie, Avatar **Aang**, het dan weer een goed idee om zich een eeuw lang te verstoppert in een ijsberg.

KLASSIEKE ELEMENTEN

Binnen de vier volkeren die in het Avatar-universum leven, zijn er mensen die in staat zijn om zich meester te maken van hun nationale element. Maar wat besturen ze precies? 'De vier elementen', zou je waarschijnlijk zeggen. Maar wetenschappelijk zijn er geen stoffen die overeenkomen met 'vuur' of 'aarde'. Een probleem dus.

Al sinds de Oudheid verkondigen grote denkers uit verschillende culturen hun ideeën over het bestaan van vier of vijf klassieke elementen. Zo stelde **Boeddha** dat water stond voor cohesie en flexibiliteit, aarde voor hardheid en inflexibiliteit, vuur voor warmte en lucht voor materiële leegte. Volgens de Griekse filosofen, waaronder **Empedocles** en **Hippocrates**, waren er dan weer vijf elementen die ook verbonden waren aan de verschillende lichaamssappen:

water werd verbonden met slijm, aarde met zwarte gal, lucht met gele gal en vuur met bloed.

Daarnaast poneerden de oude Griekse filosofen, zoals **Demokritos**, ook dat elk element een eigen gewicht had en dat ze elk waren samengesteld uit verschillende deeltjes met een specifieke geometrische vorm. Die kleinste deeltjes noemde hij 'atomen', een naam die daarna is blijven hangen. Zo zou aarde bijvoorbeeld bestaan uit kleine kubusjes. Het vijfde Griekse element was de Aether, een niet-aards element waaruit de planeten gemaakt waren en dat symbool stond voor de leegte waarin alles zich voortbeweegt. Het personage Koning **Bhumi**, een gekke aardkoning en oude vriend van Aang, is dan weer gebaseerd op de Hindoeïstische benaming voor 'Aarde', waar ook een onderscheid werd gemaakt tussen water, aarde, vuur, lucht en aether.

OXIDEMEESTERS

De makers van het programma hebben zich waarschijnlijk vooral gebaseerd op deze klassieke visie, maar dat verklaart nog niet wát *benders* exact sturen. Sturen ze moleculen? Dan zouden we kunnen zeggen dat watermeesters H₂O sturen, aangezien water in zowel vloeibare, als vaste, als gazeuse vorm uit deze samenstelling van waterstof en zuurstof bestaat? Maar hoe zit het dan met vuur- en luchtmeesters? Lucht bestaat uit verschillende gassen, en dus verschillende chemische samenstellingen. Ook vuur valt niet uit te drukken in één enkele molecuul, aangezien het een plasma is dat ontstaat uit de energie die vrijkomt wanneer een brandbare stof in contact komt met zuurstof en warmte.

Zowel bij water, vuur als lucht vinden we ook het bestanddeel O, of oxiden. Kunnen we dan suggereren dat *benders* oxiden kunnen besturen, en dat de mogelijkheid om bepaalde bindingen van dit element te manipuleren genetisch bepaald is? Hoe zit het dan met aardstuurders, die niet alleen aarde, maar ook metaal, zand, diamant en zelfs lava kunnen sturen? Ook in rots en steen kan men oxiden vinden en bestaan er in de chemie verschillende metalen, waarvan aluminium, ijzer, sodium, magnesium, potassium en titanium het meest voorkomen in de aardkorst. Aardstuurders besturen dus waarschijnlijk als enige groep een combinatie van oxide met een metaal. Best wel *metal*, dus.

De prijs van een vingerafdruk

Je ooit eens afgevraagd wie je spullen heeft aangeraakt en geprobeerd het uit te vissen met een vingerafdrukanalyse? Wij ook niet, maar we geven je toch mee hoe zoiets zou moeten. Leest u mee, meneer Jambon?

Het zichtbaar maken en analyseren van vingerafdrukken heet dactyloscopie, en is veel voorkomend in politieseries. Wij zijn echter eeuwige sceptici en wilden zelf eens zien of dit eigenlijk zo eenvoudig is als het lijkt in *CSI* en co. Onze aanvankelijke kennis blijkt al meteen beperkt, want er zijn maar liefst drie verschillende methodes om vingerafdrukken zichtbaar te maken en ze vereisen niet allemaal een kwastje en poeder. Vingerafdrukken zichtbaar maken kan op een optische, chemische of fysische manier. Via de optische methode probeer je door middel van licht een contrast te krijgen tussen het spoor en de ondergrond. Wij wendden ons tot twee overige: de chemische en de fysische methode. *Spoiler alert:* ze waren niet allebei even succesvol.

DAS THEORIE

Laten we eerst beginnen bij het begin: dacht je ook dat iedereen vingerafdrukken uniek waren? Dat zou kunnen, maar we weten dat eigenlijk niet zeker. Om dit op een sluitende manier te kunnen zeggen zouden we alle vingerafdrukken ter wereld moeten kennen. **Jambon** en co krijgen vast spontane erecties bij de gedachte aan zo'n grootschalig experiment, maar #WijWeigeren en leggen ons neer bij de onzekerheid van de stelling. Deze onzekerheid is echter ook niet zo groot, dus heeft een vingerafdrukanalyse bij het oplossen van misdaden wel enige bewijswaarde.

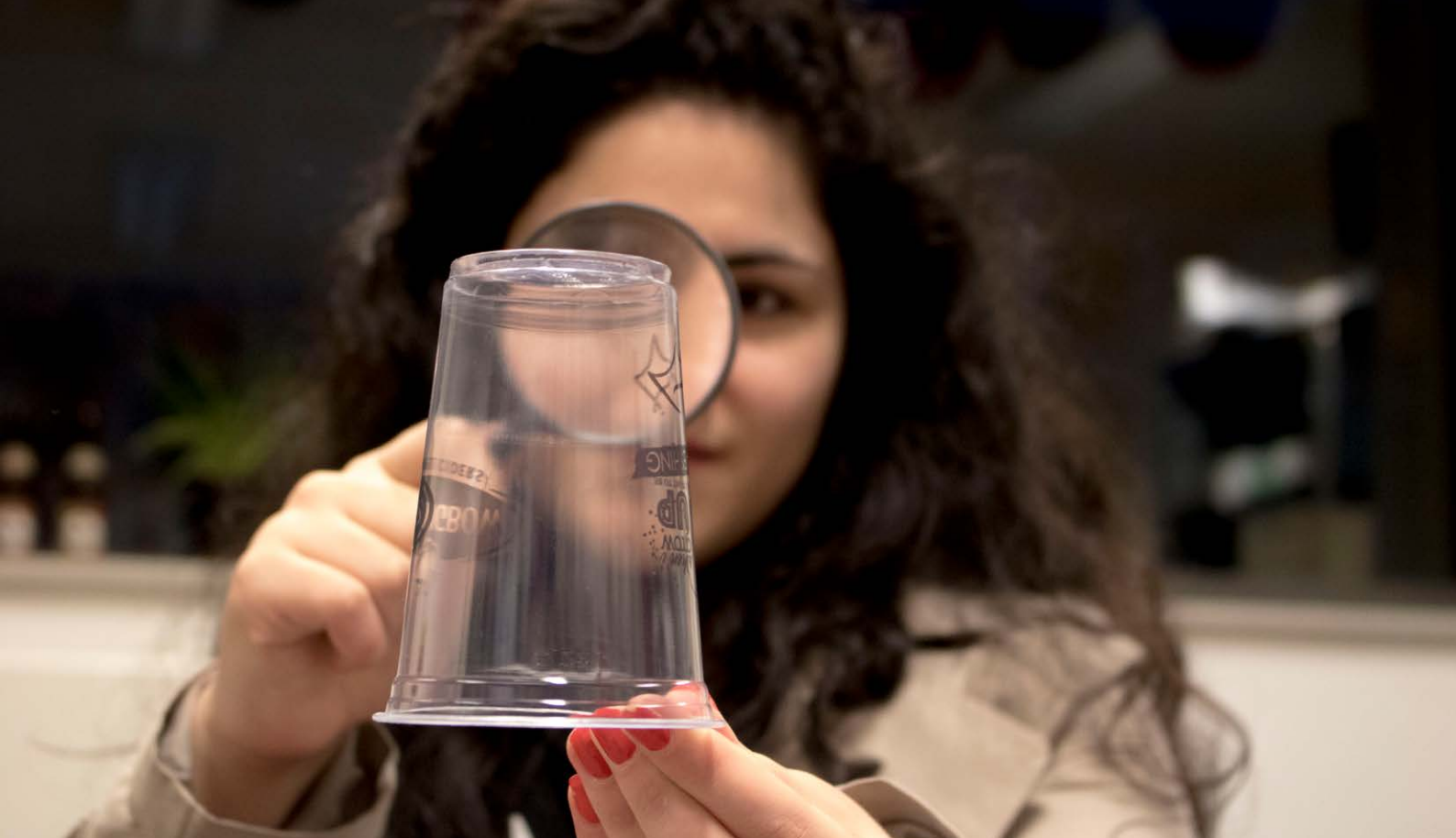
De groefjes, of in vakjargon de 'papillairlijnen', kunnen op drie verschillende niveau's onderscheiden worden. Eerst en vooral zijn er de patronen van de groeven, waar wij ons vooral op zullen focussen in ons rudimentair experimentje. De basispatronen die er zijn zijn bogen (lussen naar rechts of links) en kringen. Op het tweede niveau kan je ook kijken naar individuele papillairlijnen, bijvoorbeeld de loop van een lijn, de lengte ervan of de uiteindes. Het derde niveau betreft details van de lijnen, zoals breedte. Wanneer er minimaal twaalf overeenkomsten zijn tussen sets van vingerafdrukken, kunnen ze geïdentificeerd worden.

DAS EXPERIMENT

Na de plechtige belofte dat we ze niet zouden doorgeven aan de overheid, namen we de vingerafdrukken af van

drie bevallige assistenten en lieten hen daarna verschillende objecten aanraken. Bedoeling: achteraf de spullen linken aan hun aanrakers door middel van de vingerafdruk analyse. De miserie begon al bij het afnemen van de vingerafdrukken. In politieseries wordt dit echt te simplistisch voorgesteld. Je moet met verschillende factoren rekening houden: niet te hard drukken op het stempelkussentje, niet te hard drukken op het blad én zorgen dat de vingerafdruk groot genoeg is zodat alle patronen zichtbaar zijn. Nadat alle vingerafdrukken mooi op ons blad staan, overhandigen we enkele bekertjes aan onze proefkonijnen. Ze houden die een tiental seconden vast, en tekenen een symbool aan de onderkant zodat achterhaald kan worden of we de juiste bekertjes linken aan de juiste personen.

Enthousiast beginnen we aan de fysische methode. De bedoeling is hier om de onzichtbare vingerafdrukken in fysische interactie te brengen met bepaalde stoffen, waarna ze zichtbaar worden. Het poederen in politieseries is hier een voorbeeld van. Nadat het oppervlak gepoederd is en de vingerafdruk zichtbaar is, kan die met plakband van het oppervlak gehaald worden. Op internet lezen we dat magnesiumpoeder hiervoor geschikt is. Op naar het Kruidvat, waar ze dit vast wel zullen hebben. Of niet? We kopen magnesiumvoedingssupplementen in poedervorm, maar wanneer we de verpakking openen merken we dat het dikke korrels zijn en geen poedertje. Kut. Poedersuiker

dan maar. De poedersuiker hecht zich niet poederig genoeg op het oppervlak, waardoor er geen vingerafdruk zichtbaar wordt. Met een stuk touw improviseren we een kwastje, maar zelfs dit kan geen soelaas bieden bij het proberen verspreiden van de poedersuiker. *Abort mission.* "Doet de politie dat ook zo?" vraagt een proefkonijn sarcastisch. *Fuck off*, proefkonijn.

DAS CHEMIE

Hoewel chemie nooit ons favoriete vak was op de middelbare school, zoeken we toch redding bij deze wetenschap om gezichtsverlies te vermijden. Hier is juist chemische interactie de bedoeling. Een van de chemicaliën die gebruikt kan, worden is cyanoacrylaat. Google leert ons dat dit een van de ingrediënten is van superlijm. En laat dat nu net in onze bureaulade liggen. *Low energy to the max.* We zetten de aangeraakte bekertjes een voor een in een luchtdichte doos waarin superlijm verhit wordt - wij gebruikten een oliebrander, maar andere verwarmende objecten zouden ook kunnen - waardoor de

cyanoacrylaat verdampt en zich hecht aan de onzichtbare vingerafdrukken die vervolgens wit worden. Tip: doe dit niet in een kleine gesloten ruimte, leer van onze fouten.

Wanneer de bekertjes uit de doos gehaald worden, werpen wij onze blik op de inmiddels zichtbare vingerafdrukken. We focussen ons op de duimafdrukken, waar heel herkenbare patronen te vinden

“

Dacht je dat iedereen vingerafdrukken uniek waren?

zijn. Onze drie proefkonijnen hebben toevallig ook drie verschillende basispatronen in hun vingerafdrukken (altijd al geweten dat ze *basic* waren), waardoor het linken van de bekertjes aan de proefkonijnen makkelijker wordt. Proefkonijn T. heeft als enige een mooie, heldere lus naar links. We koppelen de beker met het krulletjessymbool moeiteloos aan hem. Thank you, next. Proefkonijn D. wijst ons op het illuminati-oog in

de vingerafdrukken van proefkonijn V. Onder de dactyloscopen noemen we dit 'een boog'. En inderdaad, wanneer wij de beker met de ruitjes bekijken kunnen we een boog onderscheiden in de afdrukken. De makkelijkste afdruk was die van proefkonijn D., die een prachtige kring heeft die van mijlenver herkenbaar was.

DAS RÉSUMÉ

Wat concluderen we hier nu uit? Vingerafdrukken verraden echt wel veel. Wij testten het met bekertjes, maar andere mogelijke situaties zijn eindeloos. Toch betwijfelen we of vingerafdrukanalyse de meest effectieve oplossing is in de strijd tegen identiteitsfraude. De Kamer keurde het wetsvoorstel van Jan Jambon goed en vanaf april zullen de nieuwe elektronische identiteitskaarten ook onze vingerafdrukken bevatten. Dit tegen de wil van het merendeel van de bevolking en de Privacycommissie in. De nationale veiligheid gaan ze er misschien niet mee kunnen garanderen, ontdekken wie welke bekertjes gebruikt op onze redactie helaas wel.

Je ziel verkopen aan Go

EEN INTERVIEW MET ETHICUS HANS SCHNITZLER

door Mingtje Wang en Keanu Colpaert

foto door Shauni De Gussem

We houden allemaal van smartphones, internet en Candy Crush. Zeker aangezien die laatste twee gratis zijn. Maar is dat wel terecht? Verkopen wij onszelf niet aan internetgiganten? Is dat wel ethisch? Filosoof Hans Schnitzler, expert terzake, verlicht ons.

Filosoof **Hans Schnitzler** denkt professioneel na over de ethiek achter al die technologische apparatuur, die ons moderne leven stilaan toch wat beginnen te bepalen. Zijn filosofie is dan ook een 'kritische filosofie' die zoekt naar de belangen, machtsstructuren en ideologieën die aan de basis liggen van moderne technologie. Zo kijkt hij naar de keuzes in ontwerp en functionaliteit, die onze 'technotoop' schapen, maar ook hoe wij die keuzes, vaak zomaar, aanvaarden. Dit doet hij door te duiken in het leven van de **Steve Jobs** van deze wereld via biografieën en reportages. Daarnaast is hij niet bang van wat activisme, want er staat volgens hem bijzonder veel op het spel.

VRIEND VAN VERDWENEN WIJSHEID

Wat kan zo'n professioneel filosoof ons leren over ons eigen digitaal gebruik? Heel veel, zo blijkt. Zo weet hij bijvoorbeeld te zeggen dat het digitale zeer veel nuance weghaalt: "Je zit eigenlijk in je eigen 'filterbubbel'. Je volgt mensen die het met je eens zijn en ook programma's zoals *Siri* en *Alexa* zullen je nooit tegenspreken. Daarnaast maken digitale algoritmes een profiel op basis van je voorkeuren, waardoor ze je nóg eens dingen aanraden die je zeer

waarschijnlijk leuk of aangenaam gaat vinden. Zo gaat er natuurlijk een heleboel discussie verloren," aldus Schnitzler.

Zo is 'de waarheid' volgens hem, en anderen zoals **Yuval Noah Harari**, ook een product geworden. De verdienmodellen achter bovengenoemde algoritmen zorgen ervoor dat hetgeen wat het meeste *clicks* genereert en vaak ook het meest spectaculair is, 'waar' wordt. Hieraan dankt ook bijvoorbeeld *fake news* zijn oorsprong. Schnitzler benadrukt dan ook dat het probleem niet de technologie zelf is, maar de verdienmodellen die erachter liggen.

STERKE REUZEN, LUIE MUIZEN

Op de vraag of het digitale privacyverhaal nog naar de gewone mens gaat, nu bijvoorbeeld in Amerika *Net Neutrality* misschien zal sneuvelen, antwoordt hij stevast dat de mens niet genoeg te zeggen heeft. Al zit het probleem ook bij onszelf: "Mensen blijven Google gebruiken om ons bestaan zo gemakkelijk en frictieloos mogelijk te maken. Dat zijn ook echt de waarden van Silicon Valley." Volgens hem zit er een nihilistische tendens in ons, die misschien wel terug te vinden is in het nihilistische maxime dat bewustzijn een ziekte is. We worden niet graag

herinnerd aan ons eigen falen, dus is het wel heel makkelijk om een machine alles voor ons te laten doen.

Als gebruiker van digitale platformen krijg je op bijna elke website de vraag of je cookies accepteert. Moet dat? Wat als je helemaal geen honger hebt? Wat zijn nu de reële gevolgen als je toezegt dat websites jouw data beheren? Wel, volgens hem is het doel van deze industrie het in kaart brengen van ons gedrag. Dankzij die data kunnen zulke bedrijven ons gedrag beginnen voorspellen, en ten slotte dus ook beïnvloeden. "We worden meer en meer de speelbal van technologie-reuzen."

DIGITALE ROMANCES

Toen het gesprek al de volle 25 minuten bezig was, was de tijd gekomen om ieders prangende vraag te beantwoorden. "Neen, ik zit niet op Tinder! Maar mocht ik niet getrouwd zijn, zou ik het misschien wel eens durven uitproberen. Ik denk dat het zeker een meerwaarde kan zijn voor mensen die het druk hebben met werk, waardoor Tinder of andere datingsites een handig hulpmiddel kunnen zijn." Dankzij de *matches* is de kans op afwijzing ook kleiner volgens de CEO van Tinder. "Hier zien we weer dat verlangen naar gemak, naar frictieloosheid.

Google voor slechts €3,99

Verder moeten we ook stilstaan bij de eventuele impact op ons empathisch vermogen. Dat swipen heeft wel iets oppervlakkigs, misschien zelfs pervers. Je kan het evengoed vergelijken met een vleeskeuring. Welk effect heeft dat dan op iemand na jarenlang Tinderen?"

GEBRUIK BESCHERMING!

Iemand die al twee boeken heeft geschreven over de uitdagingen van het digitale leven, en die nu zelfs bezig is aan een derde boek (exclusief nieuwtje vers in uw *Schamper!*) kent uiteraard veel *tips and tricks* om ethisch 'correct' om te gaan met technologie. Het eerste wat hij aanraadt is om eens een digitale detox te proberen. Dat houdt in dat je een aantal

dagen al je digitale apparaten afzweert. Daaruit kan je een conclusie trekken voor jezelf over wat een afwezigheid van al die technologie nu met je doet. Daarnaast bestaan er enkele alternatieven voor de huidige populaire media. Signal is een van de veiligere varianten van WhatsApp en bij zoekmachine DuckDuckGo houdt men niets van jouw data bij in tegenstelling tot Google. Zo zie je maar dat het zonder al te veel moeite anders kan. Ten slotte bestaat er de Nederlandse digitale burgerrechtenbeweging *Bits of Freedom*. Zij strijden voor online privacy en onze digitale rechten. Op hun website kan je tips vinden om jezelf online te beschermen.

Aan alle onderwijsinstellingen wou Schnitzler nog een goede raad meegeven. Hij vindt het niet kunnen dat scholen nog steeds werken met platforms zoals Google Scholar en Facebookgroepen. "Een onderwijsomgeving moet veilig zijn. Die moet leerlingen beschermen en hen de mogelijkheid geven om te leren en fouten te maken. Dan is het onverstaanbaar dat je als instelling gaat werken met een bedrijf als Google omdat het gratis is. Je koopt dan als het ware de ziel van je studenten."

Als laatste uitsmijter wordt de essentie van zijn discours samengevat. "Het probleem zit niet zozeer in de technologieën zelf, maar in ons onvermogen om er maatschappelijke eisen aan te stellen."

MENEER SCHNITZLER POSEERT JOLIG VOOR EEN IRONISCHE SELFIE

Jean Paul Van Bendegem: De Vrolijke Vrijdenker

OF WAAROM OGEN OP AUTO'S BEST WEL GEK ZIJN

foto door Shauni De Gussem
door Ella Roose en Lieselotte Vandeputte

Hij omschrijft zichzelf als een vrolijke atheïst, gepaard met de nodige diepgang. Jean Paul Van Bendegem is een naam die waarschijnlijk niet vreemd in de oren klinkt. Wij interviewden hem tijdens de Nacht van de Vrijdenker. Wat volgde, was een gesprek vol schatergelach over vrijdenken, de logica van seks en de merkwaardigheid van ogen op een zelfrijdende auto.

U noemt uzelf een vrolijke vrijdenker en bent nu al enkele keren te gast geweest op de Nacht van de Vrijdenker. Maar hoe definieert u dat vrijdenken?

"Ik wil vrijdenken niet zien als een radicale vorm van vrijzinnigheid. Voor mij gaat het over een andere dimensie. Je zou de vergelijking kunnen maken tussen iemand die vrijzinnig humanist is en een vrijmetselaar. Heel wat mensen zijn vrijzinnig humanist, maar hebben niets te maken met de loge. Vrijdenken heeft in eerste instantie te maken met vrolijkheid. Ik heb het dan over op een vrolijke manier in het leven staan en proberen aantonen dat, wat ogenschijnlijk oppervlakkig is, ook diepte heeft. Wat ik hier al lachend

vertel, daar is volgens mij een zekere diepgang in te vinden."

"Voor mij specifiek betekende het vrijdenken het loskomen van mijn godsdienstig verleden. Op dat moment viel er een enorme last van mijn schouders. Als ik iets van mijn leven wil maken, dan is het omdat ik dat wil en niet omdat het mij van buitenaf wordt opgedragen."

Komt er geen enorme verantwoordelijkheid bij kijken als je jezelf ziet als vrijdenker?

"Ja! In mijn geval is het nooit een radicale breuk geweest. Ik ben opgegroeid in een gemengde omgeving: mijn vader was protestants en mijn moeder was katholiek. Als kind maakte ik de totale rituele armoede van de protestanten mee in contrast met de rijkelijke tradities van de katholieken. Ik heb erg jong moeten zoeken naar een consensus tussen die twee en achteraf gezien vind ik dat enorm verrijkend."

"Als ik een punt van kritiek mag aanhalen over het geloof is het de totaal verwrongen verhouding tussen geest en lichaam. Dat heeft vrijdenken ook, het gaat om het vrijdenken over de hele mens, zowel over de geest als het

lichaam. Het is niet de bedoeling het één ondergeschikt te maken aan het ander of erger, het weg te cijferen. Ik gebruik in mijn lezingen graag erotische elementen die met het lichaam te maken hebben, omdat een mens ook een erotisch wezen is. Het lichaam dient niet louter om de geest te dragen. Je zou **Plato** toch de nek omwringen als je leest over hoe de geest gevangen zit in de kerker van het lichaam? Erotiek maakt volwaardig deel uit van het mens zijn. Dat wordt veel te vaak weggemoffeld of als negatief gezien. Wat is er nu mis met driften en lusten? Je zou eens een paar filosofen moeten zien discussiëren, die stralen pure lust uit. Dan heb ik het over de wijsbegeerte in de echte zin van het woord, het echte snakken naar wijsheid."

Heeft erotiek meerdere lagen?

"Men ziet lichtheid of oppervlakkigheid al te vaak als *shallowness*, terwijl lichtheid gigantisch schoon en enorm diep kan zijn. Soms creëert men lichtheid of luchtigheid als mechanisme om te kunnen omgaan met zwaardere gebeurtenissen. Het komt misschien over als speels, terwijl het in realiteit over iets ongemeend tragisch gaat. Oppervlakkigheid kan ook diepte en

"Ik zou graag verwijzen naar een gesprek tussen de natuurkundige **Richard Feynman** en een vriend van hem. De vriend van Feynman zei hem dat hij medelijden had met de wetenschapper omdat die de schoonheid niet kon zien in het leven omdat hij alles moest kwantificeren en benoemen. Zijn vriend beweerde dat hijzelf nog kon genieten van een prachtige bloem, terwijl Feynman meteen wilde weten hoeveel bloemblaadjes de bloem had. Daarop zei Feynman dat als je weet waarom een bloem juist acht blaadjes telt, het de schoonheid van de bloem alleen maar vergroot. Dat is hetzelfde met logica van seks, liefde of humor. Iets kan zoveel mooier zijn als je het begrijpt."

"Ik heb een boek geschreven over de wiskunde van seks. Mensen hebben mij de vraag al gesteld of ze mijn boek bij de hand moeten houden als ze met mekaar in bed liggen. Dat is uiteraard absurd, want dan ben je al een hand kwijt omdat je dat boek moet vasthouden of je moet zo pervers zijn dat er een derde persoon aanwezig is om dat boek vast te houden en eruit voor te lezen."

Is het dingen willen vatten in termen van logica ook niet een beetje zoeken naar veiligheid, meer zekerheid om er meer controle over te hebben?

"Het is een combinatie van de twee. Het resulteert zowel in schoonheid als in controle. Naarmate dat je die beheersing laat toenemen, komen er meer parameters en nieuwe aspecten in het spel en daarmee ook steeds meer uitzonderingen. En juist in die uitzonderingen is er opnieuw schoonheid te vinden."

tragiek in zich dragen. Mij is al vaak verweten dat ik gewoon een speelvogel ben en dat ik het leven niet ernstig genoeg neem. Ik denk niet dat daar iets mis mee is, juist omdat er veel achter kan zitten."

THE LOGIC OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE

Hoe ziet u, als logicus, de toekomst van de robotisering?

"Die komt er sowieso en dat kan je niet tegenhouden. Ik deel de nieuwsgierigheid van de programmeurs naar de mogelijkheden van zo'n robot. Het moment dat klonen van zoogdieren mogelijk werd, is men begonnen met een schaap omdat dat al dichterbij aanleunde bij de mens. Dan pas is de discussie over het klonen van mensen echt op gang gekomen. Op dat moment heeft men heel brutaal 'neen' gezegd en het klonen van mensen verboden. Ik had het leuker gevonden moesten we dat beslist hebben op het moment waarop

zich al een precedent van mensenklonen had voorgedaan."

In uw lezing verwees u naar de zelfrijdende auto, hoe ziet u deze kwestie?

"Als een zelfrijdende auto iemand zou vermoorden in een verkeerssituatie is dat een andere kwestie dan als een persoon verantwoordelijk zou zijn. Als een zelfrijdende auto nu iemand omverrijdt, kan dat verdedigbaar zijn op basis van de algoritmes in de auto, maar wij zullen het blijven zien als 'de auto heeft een mens vermoord'. Als een mens een andere persoon zou vermoorden, kan het zijn dat die dat in een paniektoestand heeft gedaan. Stel je eens voor dat men in een zelfrijdende auto een paniekoptie zou inbouwen en dat die dan 'Aaah!' zegt als het misgaat."

BLOEMEN EN SEKS

Kun je dingen als humor, seks en liefde wel in de logica vatten?

28 NOVEMBER: Kotroute

@ Design Museum Gent

TOONMOMENT – Na negen jaar studentenkot in Brussel, Gent, Leuven, Antwerpen en Hasselt te transformeren tot tentoonstellingsruimtes-voor-één-nacht, maken **AmuzeeVous** en **Cera** zich klaar voor een tiende editie! Jonge kunstenaars krijgen de kans om op 28 november hun werk tentoon te stellen op de meest ongebruikelijke plaatsen in Gent: studentenkoten. Iedereen kan zijn kot opgeven om er een werk in te laten tentoonstellen en iedereen kan eraan deelnemen om er zijn of haar creatie te exposeren, op te voeren of af te spelen.

24 NOVEMBER: SLOTFEEST ALWAYS IN THE KITCHEN

@ Verschillende locaties in Gent

FEEST – Week drie: het einde, maar ook het slotfeest van *Always In The Kitchen* is aangebroken. Na drie weken aan performance in een keuken, geïnstalleerd door **IKEA** in **Gouvernement**, is het tijd voor een beetje destructiviteit. “Geen ontvangst in een opgeboende keuken, maar wel tussen de aangekoekte creatieve resten van de voorbije maand.” **ONBETAALBAAR** bouwt de keuken om tot objecten, sommige al functioneler dan andere. Charmant zullen ze ongetwijfeld wel zijn.

4 DECEMBER: Nordmann

@ Vooruit

CONCERT – Om zijn *Boiling Ground*-tour in België, Nederland, Duitsland en Tsjechië af te sluiten, speelt **Nordmann** nog een laatste keer in thuisbasis Gent. De band veroverde op Humo's Rock Rally 2014 de tweede plaats en staat bekend om zijn overweldigende liveprestaties. Hoewel ze soms beschreven worden als jazzrock, worden zowel jazz en rock als te enge begrippen gezien voor Nordmanns werk. Als ‘experimenteel’, ‘psychedelisch’ en ‘underground’ kan het volgens de recensenten ook beschreven worden.

28 NOVEMBER: De Geschiedenis van het Machinegeweer

@ NTGent Minnemeers

THEATER – Dankzij de dunne grens tussen waarheid en fictie, zet **Milo Rau** hier met toneelhuis **Compassie** een aardig stukje donker theater neer. **Els Dottermans** speelt een hulpverlener in vluchtelingenkampen in Congo en Rwanda. **Olga Mouak** speelt een meisje dat, nadat beide ouders neergeschoten werden door machinegeweren op de grens tussen Rwanda en Congo, geadopteerd werd door twee Parijzenaars. Ze vertellen hun verhalen, bevindingen, visies, maar uiten vooral een keiharde kritiek op het (in)humanitair beleid van Europa.

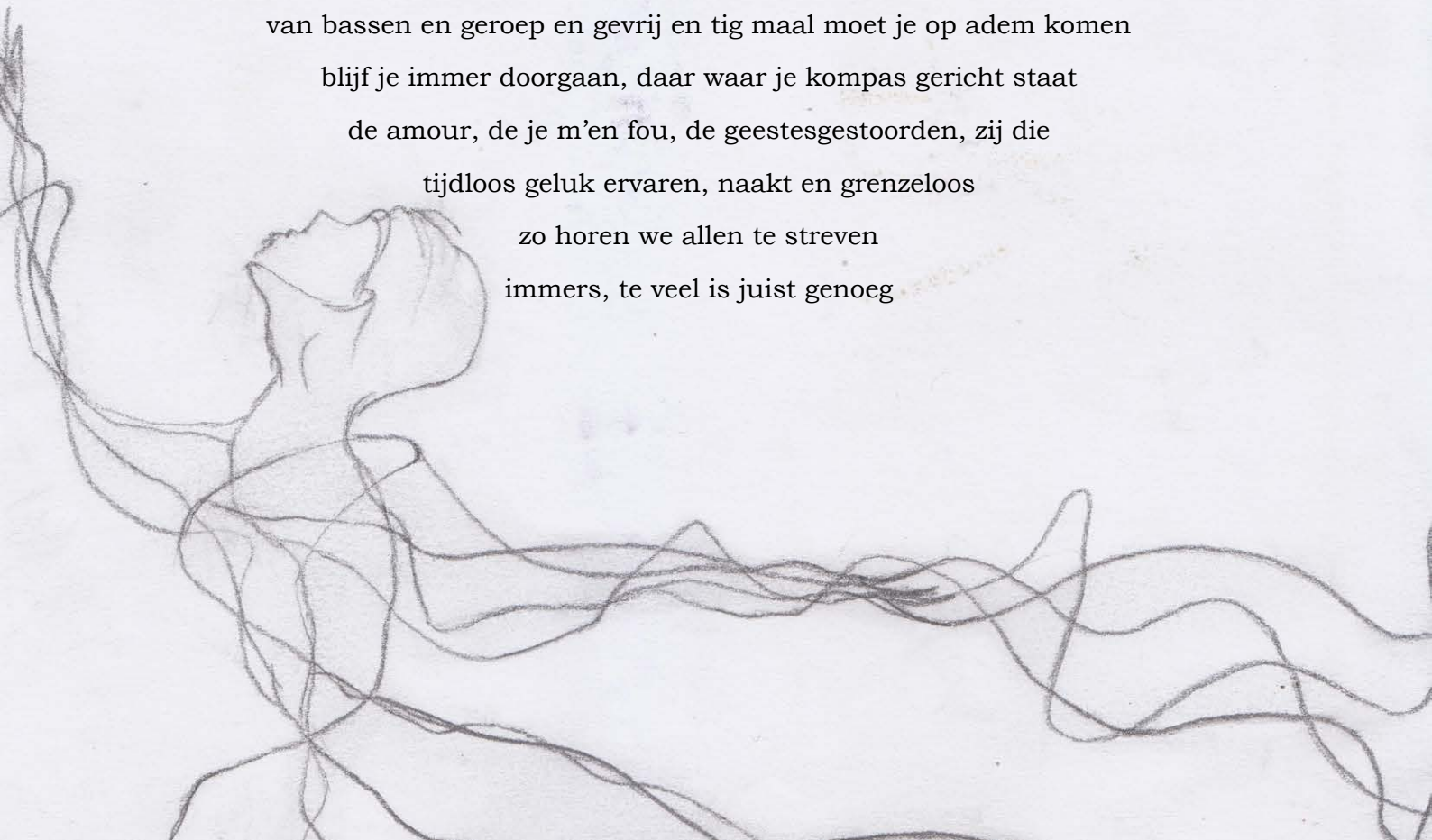
Overdacht, het gedicht van deze editie, werd geschreven door eerste bachelorstudent psychologie Nathan Laroy. Wil jij jouw gedicht ook in *Schamper*? Stuur dan een mailtje naar cultuur@schamper.be.

OVERDACHT

door Nathan Laroy

illustratie door Vincence De Gols

Op het strand
Schoenen gevuld met zand
Knisperend tussen je tenen
Rennen doe je, rennen langs de waterlijn
Verblind door de zon, spettend in de getijden
Spetterende tijden beleef je, zingend en lachend
En je voelt je hart bonken, brommen, brullend
Blijf je lopen en vallen en opstaan en blijven gaan
Daar waar je ziel je heen wijst, het kompas, gericht
Op die beeldschone glimlach, die helderblauwe ogen
Die prachtige silhouet, lonkend, heeft je vereeuwigd
Deerlijk zijn je dagen gevuld tot de grens van waanzin
en het is heerlijk, die trillingen, die vibes, die vibraties
van bassen en geroep en gevrij en tig maal moet je op adem komen
blijf je immer doorgaan, daar waar je kompas gericht staat
de amour, de je m'en fou, de geestesgestoorden, zij die
tijdloos geluk ervaren, naakt en grenzeloos
zo horen we allen te streven
immers, te veel is juist genoeg

Queerly Beloved

WE ARE GATHERED HERE TODAY, IN GHENT

door Robrecht De Baere

foto's door Emiel Lenaert

Queer culture vindt vandaag de dag meer en meer zijn weg in de dominante popcultuur. Dit is al even aan de gang, maar nu meer dan ooit met artiesten als Troye Sivan en Rupaul's Drag Race als een van de nieuwe gespreksonderwerpen. En ja, zelfs een 'queer bar' in onze beruchte Overpoort. Maar hoe queer is Gent eigenlijk?

Ja, dat lees je goed: een queer bar in de Overpoortstraat! Ik zeg bewust 'queer bar', want het verwelkomt toch meer dan alleen de homoseksuele mannen van de LGBTQIA+-gemeenschap: de Gentse queer scene probeert immers meer dan een toffere omgeving te creëren voor de homoseksuele man.

Een ander teken dat gay culture in de lift zit zijn evenementen als 'Queerly Beloved 3.0', een dragshow van vijf getalenteerde queens die gepresenteerd wordt door **Joppe De Campeneere**, student taal-en letterkunde, Engels-Nederlands aan de UGent. Joppe is een gekende naam bij de Gentse (en misschien zelfs Vlaamse) queers met projecten als Sparkel.eu, een fascine-

rende, non-conformistische website, en verschijningen zoals #18IN18. Hij zat met ons samen om de opgang van queer culture in Gent te bespreken.

IDENTITY

Hoe zou jij de term 'Queer' definiëren? Zie je jezelf als queer?

"Hetgene wat queer definieert, is dat het juist moeilijk te definiëren is. Als ik dan toch echt moet, zou ik zeggen dat queer alles omvat dat niet heteronormatief is in de meest brede zin. Juist omdat het zo'n vaag begrip is, voel ik me comfortabel om mezelf onder deze noemer te plaatsen. Zo kan ik mezelf op een veilige manier uiten en ontplooiën."

Hoe beïnvloedt jouw queer identiteit je dagdagelijkse studentenleven?

"Ik studeer aan de Blandijn, waardoor mijn identiteit uiteindelijk weinig invloed uitoefent op mijn dagelijkse leven. Natuurlijk heeft je identiteit altijd wel een beetje invloed op je leven, maar ik word niet nagestaard of lastiggevalen. Ik besef dat ik op dat vlak veel geluk heb dat mijn campus zo vrijdenkend en veilig is. Op andere campussen en faculteiten zou het heel anders geweest zijn."

Hoe beïnvloedt je identiteit je uitgaansleven?

"Ik voel me meestal erg veilig als ik uitga, wat voornamelijk mogelijk is dankzij mijn vrienden. Opnieuw heb ik

hier veel geluk. De mensen met wie ik uitga weten wie ik ben en hoe ze een veilige omgeving creëren, waardoor ik niet echt stilsta bij waar ik uitga. Natuurlijk zoek ik onbewust ook wel naar veilige plekken, zoals de Sioux, waar ik weet dat ik mezelf kan zijn. Je zal me nooit in de Overpoortstraat zien, een buurt voornamelijk voor hetero's en dronken mensen. Dat is goed voor hen, maar niet voor mij. Voor mij is dat ook geen groot gemis. De buurt zou voor iedereen moeten zijn, maar ik zou hoe dan ook niet gaan."

GAY REVOLUTION

Zijn er meer queer gelegenheden nodig?

"Op dat vlak is er momenteel een revolutie gaande in Gent, weliswaar nog maar net ontsprongen. De eerste editie van 'Queerly Beloved' gaf aanleiding tot LGBTQIA+-evenementen die cateren aan meer dan het cisgender (waarvan de genderidentiteit overeenkomt met het aangeboren biologisch geslacht, *red.*) mannelijk homoseksueel deel van de community. Er springen allerlei brede evenementen op zoals 'Fag Reflex' en 'Queerkoorts' en zelfs *safe spaces* als de bar Blond. Deze dingen zijn niet alleen belangrijk, maar het is ook gewoon enorm leuk om mensen te zien samenkomen."

Is de queer scene in Gent voldoende divers?

"Het is gewoon een feit dat in media en maatschappij vooral de blanke cisgender homoman het middelpunt van alle aandacht is en dit resulteert ook in het uitgaansleven. Uitbaters zien maar één enkele groep, dus cateren maar tot die ene groep. Binnenin de queer community vindt er ook nog veel discriminatie plaats, bijvoorbeeld jegens 'femme' of 'butch' personen (lesbische personen met respectievelijk meer

traditioneel vrouwelijke of mannelijke eigenschappen, *red.*). In Gent is er wel plaats voor de nodige diversiteit en die komt eraan."

Wat is jouw visie op de nieuwe queer bar in de Overpoortstraat?

"Ik heb daar meerdere bedenkingen bij. De term 'She-male', die op de gevel pronkt, is beledigend en afkomstig uit de pornowereld. Niet zo vriendelijk voor de transcommunity dus. Het is waarschijnlijk met goede bedoelingen, maar de community lokken in die buurt is niet evident en misschien zelfs gewoon geen goed idee. Ik stel me veel vragen."

HEILIGE DRIEVULDIGHEID

Joppe besprak reeds het evenement Queerkoorts. Het gaat om een drievoudig concept met een infobeurs over verschillende queer organisaties, een potluck-style dinner en natuurlijk een afsluitend feestje. Dit alles was het resultaat van de samenwerking tussen de feministische organisatie Girls Go Boom en Queer It Up!. Het was het kindje van vijf organisatoren die alles hebben gegeven om een zo inclusief mogelijk evenement aan te bieden. Een van deze organisatoren is Han.

Wat betekent de term 'queer' voor jou?

"Queer is een term die je de ruimte geeft om jezelf te zijn, ook al is dit niet heteronormatief. Alles wat niet huisje, tuinje, boompje is."

Is er genoeg aanbod voor queers in het uitgaan?

"Er is alleszins meer dan vroeger, er bloeit iets in Gent. Maar de queer scene is meer dan uitgaan, ergo de drievoudigheid van 'Queerkoorts'. Er zijn ook introverte queers! Soms is samen een koffie gaan drinken alles wat we willen."

Was dit jullie motivatie voor de organisatie van Queerkoorts?

"Dat kan je zeggen. We wilden een *safe space* creëren voor de gehele queer community. Dit is natuurlijk geen simpele opgave, dus legden we ook een focus op *consent*. Over gevoelige kwesties die we niet voorzien hadden, kon veilig en helder gecommuniceerd worden. We wilden ook andere queers inspireren om hetzelfde te doen! Dat is ons, denk ik, gelukt. 'Queerkoorts' zag eruit als het begin van een nieuwe queer beweging in Gent."

NOG EEN LANGE WEG

Is de queer scene in Gent divers genoeg?

"Er zou plaats moeten zijn voor iedereen en helaas moet je nog steeds in een klein hokje passen om zelfs comfortabel te zijn in een homobar. Maar bovenal is de Gentse queer scene heel wit. We probeerden dit op Queerkoorts op te lossen door een diverse buurt als locatie te kiezen en geen inkom te vragen. We hielden ook een standje vrij voor

Merhaba, een organisatie voor queers met migratie-achtergrond, maar zij konden er helaas niet bij zijn. Ik weet niet echt hoe we dit nog kunnen aanpakken, maar we willen gerust samenzitten met enkele vertegenwoordigers om iedereen te betrekken! Ook met divergenten poogden we rekening te houden, door een stilteruimte op te zetten. Het is zeer moeilijk om alles voor iedereen te doen, maar ik daag de queers er wel toe uit! Dan kan ik eens meedansen (*lacht*)."

Ten slotte, wat is jouw visie op de nieuwe queer bar in de Overpoortstraat?

"Ten eerste, in de afkorting 'HEHOLEBI' staat hetero op de eerste plaats. Dit is enorm ironisch. Bij het gebruiken van woorden als 'Travestie' en 'She-male' stel ik me ook veel vragen. Ik durf zelfs niet te zeggen of het met goede bedoelingen is. Het is een mooie gedachte om een queer koppel een veilige plaats te geven om uit te gaan, maar ze zullen niet ongehavend door de

Overpoortstraat wandelen. Het is vooral jammer, wanneer bars zoals Blond bloeien over Gent, iemand de bal zo publiekelijk mislaat."

QUEERLY BELOVED 3.0

De Gentse queer scene heeft dus zijn bedenkingen bij deze nieuwe bar, en werkt daarnaast aan zijn diversiteit. Maar boven alles bloeit de Gentse queer scene op. Zaterdagavond nadert en we begeven ons naar theater Scala om wat belooft een onvergetelijke avond te worden te beleven: Queerly Beloved 3.0. Teleurgesteld waren we zeker niet. **Mauve Lux**, de mother van het gezelschap, deed je mond openvallen met haar schoonheid en die sensuele factor, waardoor je blik vastgegrepen blijft. Doe daar nog wat Mean Girls quotes bij, en de zaal gaat uit zijn dak. **Susan from Grindr** deed haar naam alle eer aan, met *campy* acts over vrouwen met een hoog ik-heb-mijn-man-vermoord-omdat-de-scheiding-te-weinig-zou-op-leveren-gehalte.

Ze geeft je de seks waarvan je niet wist dat je ze wou. **Krietjur** deed dan weer een hilarische **Jeffree Star**-impressie. Later zegende ze ons ook met een van haar SM-acts en sterke *Femme Fatale vibes*, die langzaamaan haar meest iconische eigenschappen beginnen te worden. **Scandi Louse** bracht ons eerst tot tranen met lichtgevende jurken en teder gedans, maar deelde dan later haar woeste kant, met een nummer geweid aan 'nasty boy Trump'. Tenslotte hebben we onze garantie op volkomen hilariteit: **Electra**. Met een nummer over Sims vermoorden, maar ook een over de status van seks en de queer belevenis in onze maatschappij, combineert ze *the best of both worlds*. Terwijl je hier bent, op een feest genaamd Queerly Beloved, kan je niet anders dan zien hoe gelukkig iedereen hier is. Het is duidelijk dat deze kleurrijke gemeenschap maar één boodschap heeft voor Gent: *'We're here, we're queer, get used to it'*.

“
We're here, we're
queer, get used to it

Hé, HOLEBI!

tekst en foto's door Vincence De Gols

In het holst van de - weer stevig uit de hand gelopen - nacht, kroop je er wellicht al voorbij. De Heholebiclub in de Overpoort zag een week geleden eindelijk het levenslicht. Voorlopig nog onontgonnen terrein voor studenten, maar niet gevreesd, want waar mysterie heerst, arriveert *Schamper* eerst.

Opvallend gezelschap voor de befaamde feestbuurt in Gent. Sinds kort kan je er de regenboogvlag zien schitteren. Daaronder prijkt ook de gastenlijst op de ruit. En die is uitgebreid: iedereen is er namelijk welkom. De kleurrijke gevel is het harde werk van **Martin Vande Walle**, uitbater en oprichter van de zaak. "Alles is nieuw en springt meteen in het oog", beaamt Vande Walle. "Als je overdag aan het werken bent, zie je mensen elke dag foto's nemen van de gevel." Maar hoewel de buitenkant opvalt, blijft het concept voor heel wat Gentenaars toch obscuur. "Je ziet dat mensen schrik hebben om binnen te komen, heel raar." Maar de uitbater begrijpt de angst. "Het zal zijn tijd nodig hebben. Het lijkt misschien speciaal langs buiten, maar uiteindelijk wil ik hierbinnen gewoon een danscafé waar iedereen welkom is."

R.E.S.P.E.C.T.

"Ik wil iets doen voor de mensen die zich in andere clubs niet op hun gemak voelen," vertelt Vande Walle. De buurt in en rond de Overpoort staat bekend om zijn criminaliteit en seksuele intimidaties. Vooral de eerder sobere aanpak van die problematiek valt bij veel Gentenaars in slechte aarde. "In veel

clubs word je geweigerd wanneer je kledingstijl, huidskleur of geaardheid hen niet aanstaat. Op dat vlak onderscheiden wij ons van die doorsnee cafés, want hier mag écht iedereen binnen. Heholebi vormt een plek waar mensen zichzelf kunnen zijn, welke geaardheid of kledingstijl ze ook hebben. Zolang je elkaar respecteert, verwelkomen wij iedereen. En als we zien dat iemand

“

Iedereen mag in de kooi
dansen. Daarbij val ik
hierdoor, naast alle clubs
met danspalen, meer op.

de sfeer bederft, grijpen we direct in." Negatieve commentaar hierop, deert Vande Walle niet. "Commentaar krijg je sowieso. Het is een speciaal concept, maar het is vooral proberen. We zien wel mettertijd."

THESE BOOTS ARE MADE FOR DANCING

Houd die *knee high boots*, zweep of grenzeloze feestintelingen dichtbij, want Heholebi heeft heel wat in petto.

"Wanneer de zaak volledig af is, gaan we thema-avonden organiseren. Avonden met enkel mannen of vrouwen, of *drag queens* die eens komen dansen in onze kooi. En de muziek, die is sowieso afwisselend." Ja, dat las je zonet. De club heeft een kooi. Nee, niet voor je huisdier, wél voor de danser. "Die maakt het meer *kinky*," bevestigt de uitbater. "Iedereen mag in de kooi dansen. Daarbij val ik hierdoor, naast alle clubs met danspalen, meer op."

CLUB ZKT STUDENT

Vande Walle draagt studenten in Gent een warm hart toe. "Studenten, maar ook verenigingen zijn meer dan welkom. Ik sta paraat voor overleg, voorstellen en om hen te steunen. Alles is in principe bespreekbaar." Momenteel blijven ze een beetje uit, maar de uitbater klinkt positief. "Misschien hebben zij ook schrik, maar ik ben iemand die écht luistert naar hun noden. Bovendien is het altijd leuk om studenten over de vloer te hebben. Hoe meer, hoe liever, zou ik zeggen." Voorts kunnen geïnteresseerden alles volgen via Facebook. "Op onze pagina verschijnen binnenkort allerlei foto's en evenementen. Zo is iedereen steeds *up to date*."

ADVERTENTIE

PASSIE VOOR *film*

Studio Skoop

'Climax' van Gaspar Noé
vanaf 21 november

5 CINEMA'S + FILMCAFÉ

Auteurs- en wereldfilms in de beste omstandigheden

Digitale cinema in een uniek kader

En een vree wijs café met 'coole' drank en muziek

Fantastic Beasts and Where to find them: The crimes of Grindelwald

door Nicky Vandeghinste

De langverwachte opvolger van het eerste avontuur van **Newt Scamander** is sinds enkele dagen in de cinemazalen. Hordes *Potterheads* zijn de eerste dagen al voor het scherm neergestreken en het resultaat is een heuse *crowdpleaser* in de magische wereld van de jaren twintig. De openingsscène brengt je meteen in volle actie, vanuit de gevangenis vanwaar **Gellert Grindelwald** getransporteerd zal worden. Het stelt hem vast als de *villain* van de dag, die manipulerend en zeer machtig is. In tegenstelling tot Voldemort is hij echter niet kwaadaardig als pure *raison d'être*. Al zijn beweegredenen zijn te rationaliseren en al zijn wreedheden doet hij vanuit zijn perspectief dan ook *'for the greater good'*. Het is dan ook maar wat een geluk dat **Johnny Depp** na al die jaren besloten heeft om opnieuw te gaan acteren in zijn films.

De symboliek in deze film is vaak duidelijk maar niet zó overduidelijk dat het tegensteekt. De uniformen van de volgelingen van Grindelwald hadden net zo goed een retro **Hugo Boss**-ontwerp kunnen zijn: stijlvol jaren dertig met een autoritair kantje. De parallellen met de geschiedenis stoppen daar niet. Uiteraard zijn het tijdperk, het gedachtegoed en de fascistische communicatietechnieken niet toevallig. Ergens kan het echter ook gezien worden als een commentaar op huidige retorieken, hoewel daar wat dieper voor gekeken moet worden.

Wie bij de eerste film verliefd is geworden op Newt Scamander en zijn reizende magische dierentuin hoeft geen teleurstelling te vrezen door de grotere focus op de antagonist. Ook hier duiken de *nifflers* en **Pick**, de *bowtruckle*, opnieuw op, samen met heel wat nieuwe andere knuffelbare beestjes. Een *zouwu* is bijvoorbeeld een gigantische katachtige die zich ongelooflijk snel kan verplaatsen.

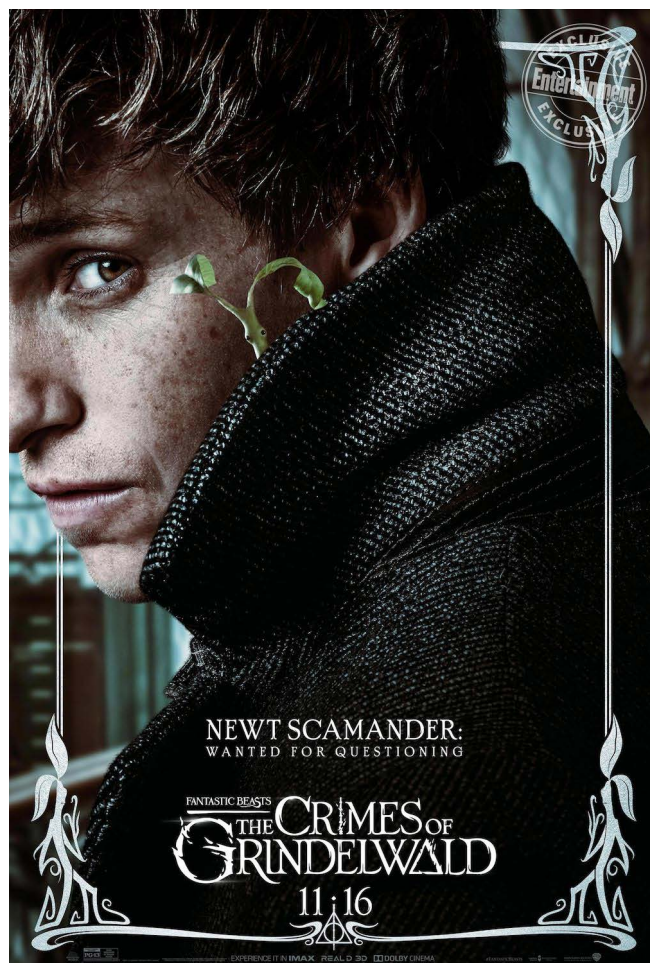
Criticasters zullen wijzen op het feit dat veel van deze episode in de *wizarding world* van **J.K. Rowling** voor een groot deel het opzetten is van het plot voor latere films. Voor een deel is dat zo, anders zou het ook geen deel uitmaken van een reeks. Daarnaast is het ook zo dat de meeste vrouwelijke personages aanwezig zijn ter ondersteuning van de mannen in hun leven. **Bunty**, de vrouw die werkt als verzorgster in het huis van Newt Scamander, wordt bijvoorbeeld geïntroduceerd, waarna je verwacht dat ze een eigen verhaal en persoonlijkheid krijgt, maar ze bestaat echter enkel in relatie tot Newt, haar werkgever. Dat **McGonagall** slechts eventjes

op de achtergrond aanwezig is, is ook een teken dat ze er puur was als *crowdpleaser*, en dat is een verlies.

Voor de *fangirls* en *-boys* van het eerste en latere uur is dit een groot traktaat met genoeg referenties. Zij zullen het echt niet erg vinden naar de volgende film te moeten gaan om antwoorden te krijgen. Ik wou alle dieren aaien en voelde nog maar eens de onweerstaanbare drang om in de Schotse Highlands op zoek te gaan naar Hogwarts.

“

Uiteraard zijn het tijdperk, het gedachtegoed en de fascistische communicatietechnieken niet toevallig

De liegende REPORTER

Frituur van wacht

door Luna Nys

illustraties door Camille Paroissien en Bert Selleslagh

STADSBESTUUR INTRODUCEERT NOODLIJN VOOR BEHOEVENDE STUDENTEN

Al jaar en dag kan men in en rond de Overpoort tot vroeg in de ochtend terecht voor een ruim assortiment aan frieten en snacks. Helaas is dat niet altijd even evident doorheen de dag, en laat dat nu net het moment zijn waarop onze smaakpapillen het meest kritisch zijn. Tijd om actie te ondernemen.

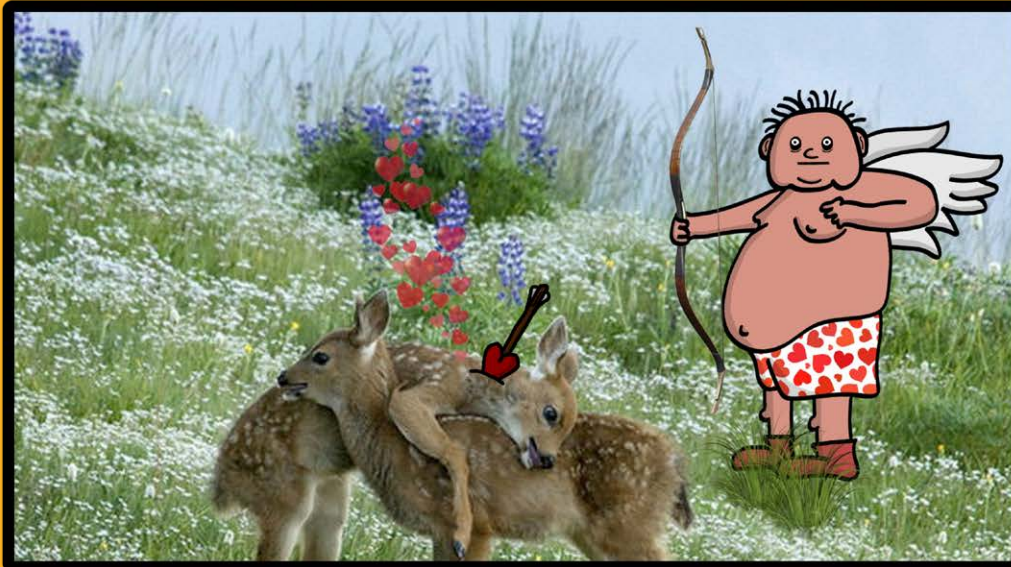
Daarnaast is die informatie ook allesbehalve gebundeld te vinden. Een doodsimpele app zou de oplossing kunnen bieden, maar dat is niet genoeg, vindt burgemeester **Termont**. “Als we iedereen mee willen krijgen in dit verhaal, dan moeten we rekening houden met de behoevenden zonder smartphone.” Hij introduceert dan ook meteen een noodlijn. Vanaf komende week kan iedereen op het gratis nummer 0900 789 456 terecht voor alle info die hij of zij nodig heeft. Het project, genaamd *Frituur van wacht*, werd uitgewerkt

door een werkgroep van tien personen. Deze werd uiteraard met zeer grote nauwkeurigheid samengesteld. Voorzitter van de werkgroep werd vanzelfsprekend buitengewoon kenner van de Gentse frituren **Stijn Baert**. Daarnaast werden ook vijf studenten geselecteerd. Enkel studenten met meer dan zes lintjes mochten deelnemen aan de selectie, aangezien zij een veel grotere hoeveelheid Overpoortsnacks naar binnen werken dan lintjeslozen. Verder werden ze gevraagd een top vijf etablissementen te geven voor een snack

naar keuze. “Op die manier selecteerden we studenten met totaal verschillende voorkeuren”, legt Baert uit. Samen met een diversiteitsverantwoordelijke, kwaliteitsmanager, directeur lokale economie en een HR-coach konden ze van start gaan.

De groep verzamelde alle informatie omtrent openingsuren, prijzen en menu's en verwerkte deze tot verschillende ranglijsten. “Oorspronkelijk zou het slechts één lijst zijn en zou iedereen worden doorgestuurd volgens dezelfde volgorde. Hoe beter de frituur, hoe hoger in deze lijst. Helaas was ‘beter’ iets te moeilijk om eenduidig te definiëren”, legt voorzitter Baert uit. “Dit is een gevolg van een grootse discussie omtrent de keten Chitir Chicken”, aldus HR-coach **Inge**. Volgens diversiteitscoach **Aline** zou deze zeer hoog in de ranglijst moeten staan, aangezien al hun gerechten volledig halal zijn. Daar was directeur lokale economie **Frederik-Jan** het uiteraard niet mee eens, en ook de studenten verkozen elk etablissement waar ze Julientjes verkopen. Hierop volgend besloot kwaliteitsmanager **Gerald** dat verschillende ranglijsten de enige optie waren. “Wanneer u nu het nummer contacteert, kan u dan ook helemaal uitleggen waar u naar op zoek bent, en zal de vriendelijke stem aan de andere kant van de lijn steeds kunnen beantwoorden welke zaak het meest aan uw noden voldoet”, besluit Aline tevreden.

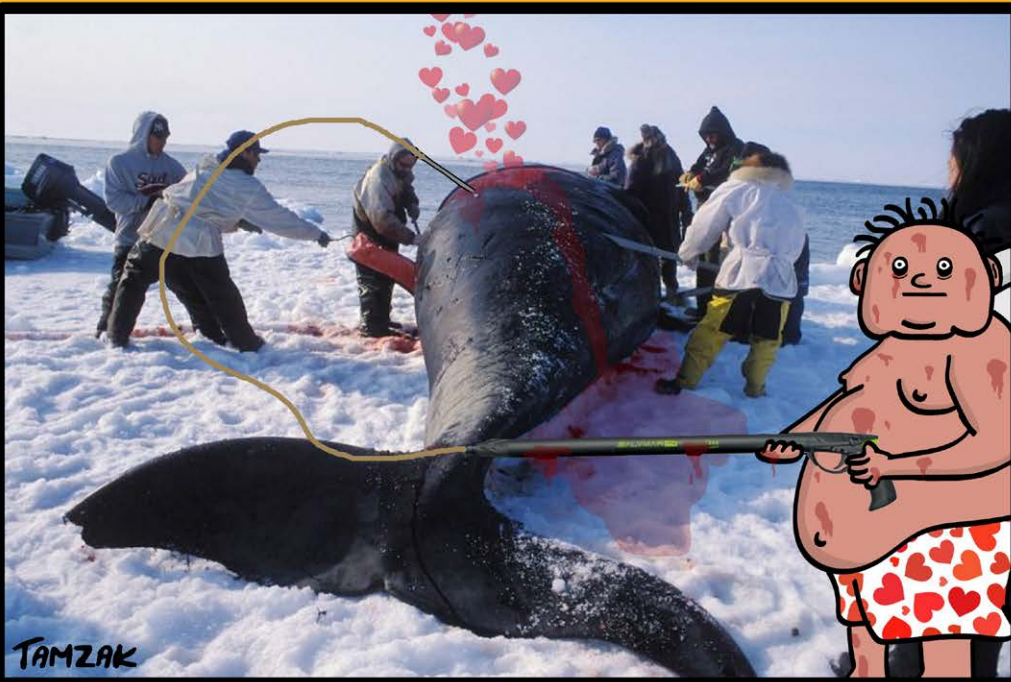

Week van de vleespromotie

door Mathias Stichelbaut

Na de week van de steak-friet, staat het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM) klaar met een nieuwe campagne rond de week van de hutsepot. “Als Belgen zijn we niet alleen verzot op een lekker stukje vlees van bij ons, ook een stevige portie hutsepot, zoals grootmoeder ze klaarmaakt, smaakt” zegt woordvoerster **Mia Reyntjens**. Op de vraag of die portie hutsepot vergezeld wordt door een braadworst, antwoordt ze dat de kritiek rond vleespromotie hen toch aan het denken gezet heeft. “We hebben onze focus verlegd naar plantaardige landbouwproducten.” **Hermes Sanctorum**, criticus van de steak-week, reageert alvast positief. “Blij dat het VLAM eindelijk de promotie van dit ongezonde en dierlijke product heeft stopgezet. Nu kan ik mijn pijlen richten op andere projecten, zoals het neersabelen van het lokale streekbierenfestival: een echte schande om alcohol zo te bejubelen met gemeentelijke middelen.” De VLAM laat tevens weten dat ze hun jaarlijkse week van de friet schrappen en vervangen door een week van de quinoa. “Onze ogen zijn echt geopend”, oppert Reyntjens overtuigd. Komend voorjaar staat nóg een Vlaamse klassieker op het programma. Dan vieren we de week van de vol-au-vent. “Of ja, vanaf nu dus de week van het leeg videetje.”

I-BRAIN

EEN WETENSCHAPSFESTIVAL
OVER HERSENEN

zo 25
NOV
'18

12u30 – 18u
Zebrstraat 32
9000 Gent
GRATIS
TOEGANG

RECHT

V & R IJ E

W I L

DAG VAN
DE WETENSCHAP

INFO & PROGRAMMA

BREINWIJZER.BE

Breinwijzer vzw

